

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 3

MARS 1945

4. ÅRG.

HÅNDBOK OVER NORGES FRIMERKER 1854—1946

De to hovedredaktører av Håndboken, d'herrer Johs. Jellestad og Dan Thune-Larsen, har utarbeidet en foreløbig plan for denne. Forbundsstyret har godkjent planen som offentliggjøres i dette nummer av tidsskriftet, så alle tidsskriftets lesere kan få anledning til å studere den og eventuelt framkomme med forslag til forbedringer og rettelser. Planen er også sendt alle forbunds-klubbene med anmodning om å ta den opp til diskusjon på et klubbmøte.

Vi vil igjen gjøre oppmerksom på den kolossale betydning det har at alle — absolutt alle — norske filatelister slutter opp om denne oppgave å gjøre Håndboken så fullkommen som det er mulig å få den. Men da kreves det samarbeid og atter samarbeid. Alle personlige hensyn og egeninteresser må vike for det ene mål å skaffe oss en perfekt Håndbok. Vi må ikke igjen få oppleve at filatelistene holder på sin viden og sine synspunkter for så seinere å framkomme med sin kritikk. Kritikk er i denne sak i høy grad ønskelig, men det er *no* kritikken bør komme, ikke når Håndboken er ferdig.

Jeg vil rette en inntrengende henstilling til alle lesere om å studere planen grundig og anmoder alle som har forbedringer å foreslå om å framkomme med disse snarest, enten som innlegg i tidsskriftet eller i brev til redaktørene av Håndboken.

Planens 1ste del kan synes temmelig voluminøs, men den vil etter hva redaktørene ber meg framholde, bare være en nødvendig introduksjon som vil lette oversikten i bokens 2nen del.

Det er selvsagt meget ved planen som kan drøftes i klubbene både ting av rent redaksjonell art og de rent filatelistiske spesialspørsmål, men det vil her føre for langt å nevne de forskjellige detaljer. En god idé vilde det være om de forskjellige klubber lot en av sine Norges-spesialister innlede til diskusjon om saken og at vedkommende sendte et referat av møtet eller de

forskjellige uttalelser til Forbundet eller redaktørene.

En sak som kanskje særlig bør diskuteres i klubbene er katalogiseringen (klassifiseringen) av merkene. Man tenker her særlig på om de postalt mindre nødvendige utgaver (Jubileum 1914, Svalbard, Ibsen etc.) bør skilles ut i et eget avsnitt under «Erindringsmerker» eller om disse bør oppføres under de vanlige merkeutgaver. Likedan om tilleggsmarker (Radium, Nansen, Redning etc.) bør oppføres som et eget avsnitt «Velgjør-enhets- og tilleggsmarker». Videre om luftpostmerker skal stå for seg selv, og likedan souvenirmerker (V-merker) som i Yverts katalog.

Meningene om alt dette er nok meget delte og det vil sikkert være av interesse å få høre hva klubbene mener om saken. En del av de nevnte filatelistiske detaljer vil muligens være vanskelige å diskutere i klubbene og Forbundet håper at de to hovedredaktører vil ha evnen til å gjennomføre Håndboken på en helt igjennom god måte i denne henseende.

Så er det en annen og dessverre ikke mindre vesentlig sak, nemlig det økonomiske grunnlag for utgivelsen av Håndboken. At et verk av denne art vil bli meget kostbart er jo innlysende, men på den annen side må ikke utsalgsprisen for Håndboken settes høyere enn at den alminnelige samler ser seg i stand til å anskaffe den. Vårt mål må jo være å søke å få Håndboken så utbredt som mulig. Men det vil ikke bli tilfelle hvis utsalgsprisen skal dekke alle utgifter. Hvor store disse vil bli er det ikke godt å si på det noværende tidspunkt, men småsummer blir det ikke. Især vil sikkert klisjéutgiftene bringe summen høyt opp. Etter de erfaringer en har fra Oslo Filatelist-Klubs Norges-katalog vil neppe Håndbokens utgifter kunne holdes under 30 000,— kroner. En del av disse penger har Forbundet til disposisjon, men den overveiende del må skaffes på annen måte. Og her har hr. Dan

Thune-Larsen framkommet med et forslag som forhåpentlig vil løse vanskelighetene. Forbundsstyret har funnet hans idé helt utmerket og har vedtatt forslaget.

Hr. Thune-Larsen foreslår dannet en forening: «HÅNDBOKENS VENNER»

Hans forslag, som altså er vedtatt av Forbundsstyret, lyder slik:

Det oppfordres straks til dannelsen av en forening «Håndbokens Venner», hvis medlemmer ved ytelse av et kontantbidrag til Håndboken stort kr. 250,— sikres følgende:

Ett bibliofileksemplar av Håndboken i særskilt innbinding, nummerert og eventuelt med redaktørenes dedikasjon. (Disse bibliofileksemplarer utdeles kun til bidragsyterne og med høyest ett eksemplar gratis til hver av Forbundsstyrets nåværende medlemmer og medlemmer av Forbundets styre når Håndboken utgis, samt til de to hovedredaktørene.)

Hvis ikke annet uttrykkelig ønskes får medlemmer av foreningen «Håndbokens Venner» sine navn (med antall andeler) til venstre for bokens tittelblad eller like etter dette.

Det forutsettes at offentlige myndigheter, som f. eks. Generaldirektoratet for Postverket, kan tegne seg som bidragsytere. Likeledes venten man at de fleste norske filatelistklubber tegner seg for en eller flere andeler ved siden av de private samlere.

Forbundsstyret retter herved en inntrengende appell til offentlige institusjoner, filatelistklubber og enkeltpersoner om å melde seg inn i foreningen «Håndbokens Venner» ved å tegne seg for en eller flere andeler å kr. 250,—. Vi håper at alle som har anledning til det vil være med å støtte dette arbeid som vel er det mest betydningsfulle innen norsk filateli i dag.

Oslo, 3. mars 1945.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

PLAN

for Håndbok over Norges frimerker 1854—1946

Forord.
Innholdsfortegnelse.
Sakregister (faguttrykk, nomenklatur).
Tegnforklaring.
Navnregister (forfattere etc.).
Innledning.

1ste avsnitt.

Alminnelig orientering.

1. Posthistorie og aktstykker fra postarkivet.
 - a. Portotakster før dannelsen av Verdenspostforeningen.
 - b. Prefilatelistiske brev.
 - c. Portotakster etter dannelsen av Verdenspostforeningen.
2. Trykkerier, trykningsmetoder og teknikk (oversikt).
3. Platevarianter:
 - a. Rekonstruerte ark, henvisninger til plan-sjer over platefeil (orientering).

b. Retusjerte og oppgraverte klisjéer (orientering om slike forekomster).

4. Gravører, personalia, teknikk.
5. Papirfabrikker, papir og vannmerker. (Oversikt og personalia.)
6. Helark (hva der eksisterer og hvor de finnes, (privat eller i postverket).
7. Farger, arter og nyanser, eventuelt fargetavle.
8. Gummi, arter og bruk.
9. Tagging, arter og avarter.
10. Utaggete merker.
11. Halverte merker (hvordan de er framkommet).
12. Stempling (kort oversikt med henvisning til avsnitt om stempler, heri innbefattet Dampskipspost — orientering).
13. Restbeholdninger (tilintetgjorte, solgte og overtrykte).
14. Marginaler, kontrollstempel, stjernelokking, hulling og kontrollnummer.
15. Prøvetrykk, utkast og forslag til frimerker (kort omtale med henvisning til avsnitt om disse).
16. Nytrykk.
17. Specimer.
18. Forfalskninger.
19. Verdi, koeffisienter for avarter, par, striper og blokker (orientering).
20. Frimerkeautomater. (Stemplingsmaskiner.)
21. Automatmerker (ruller).
22. T-stemplete merker (orientering).
23. Frimerkehefter.
24. Gavemapper (til medl. av int. postkongress). (B.S.N. bl. 6, 1930.)
25. Overtrykksvarianter (omvendte, skjeve etc.).
26. Litteratur, bøker og tidsskrifter med innhold om norske utgaver og merker. (Kort karakteristikk om de enkelte artikler. Henvisning til fortegnelse bak i boken.)
27. Klisjé og bildemateriale (alm. bemerkninger).
28. Orientering om oversiktslister, papirsorter og vannmerkestillinger, trykningsperioder, marginaler og skjema over øremerker.

(Listene over disse ting plasseres under hvert enkelt merke eller utgave, eller på annet passende sted i Håndbokens del 2.

2net avsnitt.

Frimerkene.

(Nødvendige bilag og illustrasjoner.)

- Utgaven(e) 1855, arkskjema og plansjer over varianter.
- » Oscar-skilling, plansjer over varianter.
 - » 1863—66, plansjer over typer, platefeil og retusj, arkskjemaer.
 - » 1867—68.
 - » Skilling-posthorn, arkskjemaer, typesett og platefeil.
 - » Sjattert øre 1877—78 typesett, retusjerte og platefeil, arkskjemaer.
 - » Oscar-krone, typesett, platefeil, arkskjemaer.
 - » 21 mm elektrotipi:
 - » Skravert, karakteristikk og typer.
 - » Oppgraverte, karakteristikk og typer, oppgraveringsstadier.
 - » Uskraverte, karakteristikk og typer.
 - » 21 mm sterotipi:
 - » Karakteristikk, typer og platefeil.

Utgaven(e) 2/12 øre kjennetegn på de respektive plater.

- » 20 mm typesett, plater, fellingsblokker, ekstratyper, retusjerte og platefeil.
- » Antikva: Centraltrykkeriet fin- og grovtakket, plater, typer og oppgraveringer. Knudsens grov- og fintakkete plater, typer og oppgraveringer, ekstratyper. Prov. krone 1906/08 (omv. overtrykk).
- » Prov. øre overtrykk med varianter.
- » Håkon Platefeil.
- » Posthorn 1910—1929. Platefeil, fellingspar.
- » Jubileum 1914 (avarter).
- » Provisorier 1922—1929.
- » Løve I og II. (Avarter.)
- » Polmerker. (Avarter.)
- » Svalbard.
- » Luftpost.
- » Ibsen.
- » Abel (avarter).
- » Hellig Olav (avarter).
- » Nordkapp I (avarter).
- » Radium.
- » Bjørnson.
- » Holberg.
- » Nansen I.
- » Dyptrykk, øre m. og u. vm. (avarter)
 - » Håkon.
 - » Krone.
 - » Luftpost m. og u. vm.
 - » Turistmerker m. og u. vm.
 - » Nordkapp II.
 - » Maud.
 - » Nansen II.
 - » Hålogaland.
 - » Redningsselskap.
 - » Legion.
 - » Universitet.
 - » V-merkene.
 - » Snorre.
 - » Quisling.
 - » Nordraak.
 - » Riksting.
 - » Wessel.
 - » Postforening.
 - » Nordkapp III.
 - » Grieg.
 - » Frontkjemper.
 - » Landshjelpen 1943.
 - » Krigsforlis.
 - » Gran.
 - » Landshjelpen 1944.
 - » Krone ny type 1945.

Tjenestemerkene.

Gjennomhullede merker.

Tjeneste 1926.

Offentlig sak I.

- » II.
- » III.
- » IV.
- » V.

Portomerkene.

Centraltrykkeriet «at betale».

Knudsens «at betale».

» «å betale».

T-stemplete merker.

Returmerkene.

Helpost.

(Helsaker, offisielle og private.)

Byposter.

Luftpost

(med avbildninger av brev).

Privatmerker.

1. Norsk Misjonspost på Madagaskar.
2. Spitsbergenmerkene.
3. Fjellpost.
(Jernbane-, telegraf-, stempel-, sportel- og radiomerker?)

Førstedagsbrev.

Prøvetrykk.

Avstemplinger.

1. Grupperes som i katalogen (alm. stempler).
2. Leilighetsstempler, med avbildning av samtlige.
3. Feilstemplinger.
4. Maskinstempler. (Frankeringsmaskiner.)
5. Dampskipsstempler.
6. Privatstempler.
7. Kuriose stempler.
8. Blekkannulleringer.

Literaturfortegnelse.

Vedr. Bytte med utlandet

Det hersker for tiden blant samlere delvis den oppfatning at det er helt nye bestemmelser for bytte med utlandet.

Byttekontrollen meddeler at man riktignok har fått direktiver fra Norges Clearinginstitut, men at disse for det vesentlige gjelder *handlere*. Man skal iaktta følgende:

1. Norske ubrukte frimerker som sendes til utlandet, skal bokføres i *mottager-landets* valuta. Den offisielle kurs skal legges til grunn, som f. eks. gjør n.kr., sv.kr. og s.fr. omtrent jevnbyrdige.
2. Byttekontrollen har å påse at alle frimerker og filatelistika som kommer til landet i bytte for disse merker, er anført til priser som *ikke ligger høyere* enn markedsprisen i det land sendingen kommer fra.
3. *Samlere*, skal benytte katalog-basis. En hvilken som helst anerkjent katalog blir godtatt, dog må man ikke sende ubrukte norske merker som står notert under pari, som f. eks. i Zumbstein. Skal man sende nyheter til samlervenner, må disse anføres til priser som svarer til andre ubrukte nyere serier. F. eks. Afa blir å notere til dobbelt pålydende.
4. I alle tilfeller skal Byttekontrollen påse at prisene er korrekte, og overensstemmende med markedet i vedkommende utland.
5. Forsøk på omgåelse av bestemmelsene vil uvegerlig føre til at alt bytte for vedkommende blir stoppet, og eventuelt vil også *alle* inngående forsendelser fra den gjeldende bytteforbindelse bli returnert. Det henstilles til alle handlere og samlere å være helt ut loyale, så frimerkebyttet med utlandet kan fortsette uhindret.

ISLANDS FRIMERKER

(Forts. fra nr. 12/1944.)

Av ingeniør CARL A. PIHL

Dobbeltportrettmerker I. 1907—08.

1. juni 1907 ble der utgitt nye fri- og tjenestemerker med portrett av kong Frederik VIII og i bakgrunnen av kong Christian IX som var avgått ved døden året i forvegen. Utgavene omfattet de samme verdier som Chr. IX-merkene av 1902—04. 10. mars 1908 kom dessuten ett 1 eyr-frimerke og 16. september samme år ble endelig begge serier avsluttet med 15 aur-merker, en verdi som var blitt nødvendig på grunn av en i mellomtiden foretatt tariffendring.

Moderstempel og trykkplater ble levert av Rikstrykkeriet i Berlin etter tegninger av prof. Hans Tegner. Rammene ble som før utført i boktrykk med spesiell plate for hver enkelt verdi. De ble framstillet fra 100 klisjématiser, hvorfor små platefeil som f. eks. 1 eyr uten midtstrek i E(YR) bare forekommer en gang i arket. En felles medaljongplate ble derimot utført for dyptrykk (kobbertrykk) og var, etter retningspunkter i arkenes sidekanter å dømme, muligens i bare halv størrelse.

Frasett fargene består forskjellen mellom fri- og tjenestemerker i innskriften på venstre rammeside. Nemlig FRIMERKI resp. ÞJONUSTU, førstnevnte å lese med merket snudd mot venstre, den annen mot høyre side.

Papir, vannmerke, gummiering og tagging som Chr. IX-merkene. De fleste frimerkeverdier og enkelte av tjenestemerkene påtreffes med omvendt vannmerke.

1 eyr utkom i tre opplag, 3, 5 og 10 aur i to, de øvrige frimerker og alle tjenestemerkene i bare ett opplag. Samtlige i årene 1907—10, bortsett fra 2. opplag av 3 aur som først ble trykt i terminen 1912/13, etter pregetrykkutgaven av 1911—12. Flere av frimerkene er seinere blitt brukt til provisorier, hvorfor de i nedenstående oppgave med x merkede opplagstall må reduseres med antall overtrykte merker. To kryss betegner at merket er benyttet til to forskjellige overtrykkutgaver.

Frimerker:	Tjenestemerker:
1 eyr — 1 398 500	3 aur — 202 500
3 aur — 717 500	4 » — 202 500
4 » — 397 700	5 » — 202 500
5 » — 997 200	10 » — 202 500
6 » — 399 700	15 » — 101 600
10 » — 997 500	16 » — 102 500
15 » — 501 500	20 » — 102 500
16 » — 300 000 x	50 » — 102 500
20 » — 399 200	
25 » — 300 000 x	
40 » — 200 000 x	
50 » — 200 000 xx	
1 Kr. — 100 000	
2 » — 100 000	
5 » — 100 000 x	

Særlig rammene viser flere fargevariasjoner. 1 eyr således gulgrøn eller matt olivengrøn, 20 aur frimerke himmelblå, mørkblå, turkisblå eller preussiskblå. I regelen har de enfargede verdiers midtfelt en dypere fargetone enn rammen, undertiden er også det motsatte tilfelle.

4 aur frimerke.

4 aur tjenestemerke.

Foruten med de tidligere omtalte stempler ses merkene ofte avstemplede med et brostempel hvor «broen» slutter ved indre ring. Avstanden mellom ringene kan være 4, 5 eller 6 mm. Av mangel på reproduksjonsmaterieill må illustrasjoner utestå. Videre må nevnes et hesteskoformet spesialstempel med innskriften KONUNGSFÖRIN TIL ISLANDS 1907, i midten Islands symbolske falk, som ble brukt ombord på kongeskipet under kong Frederik VIII's «tiltredelsesreise» dette år.

Pregetrykkutgaven. 1911—12.

Til minne om 100-årsdagen for den islandske historiker og statsmann Jon Sigurdssons fødsel, opphavsmannen til forfatningsendringen av 5. januar 1874, utkom 17. juni 1911 et nytt 4 aur frimerke. Omkring midten av desember dessuten fem andre verdier i tilsvarende type. 17. februar 1912 ble der utgitt en rekke supplerende verdier, men no med kong Frederik VIII's portrett.

Disse frimerker er interessante for såvidt som de er de eneste nordiske merker hvor der er brukt fargeløst preg- eller reliefftrykk i kombinasjon med vanlig boktrykk. Vanligvis blir i slike tilfeller benyttet to plater, en til trykk og en til preg (sml. Italias første emisjoner), men her ble der bare brukt en plate og derfor er alltid pregets stilling på frimerket helt nøyaktig. No og da sees gjerne en liten fargeflekk i det pregede parti, som oftest under øyet, hvilket skyldes platen relativt lille fordypning på dette sted.

Moderstemplene ble graverte av hoffgravør S. Lindahl i København, for Sigurdssons-merkene vedkommende etter en relieffplate som den islandske billedhugger Einar Jonsson hadde modellert for Altinget i anledning av jubileet. Papir, vannmerke og tagging som før. Samtlige verdier, kanskje med unntagelse av 1 Kr., er funnet med omvendt vannmerke.

Der ble bare trykt ett opplag i nedenstående kvanta. De med x merkede betegner bruttotall idet en del er brukt til seinere provisorier.

Jon Sigurdsson:

1 E(yr) —	1 003 000
3 A(ur) —	209 100
4 » —	601 500
6 » —	232 100
15 » —	285 000
25 » —	182 000 x

Kong Frederik VIII:

5 A(ur) —	267 000
10 » —	254 200
20 » —	196 100
50 » —	117 900 x
1 K(r.) —	62 600 x
2 » —	60 300 x
5 » —	54 800 x

og 20 aur i 1918. 6 aur, 1. opplag av 20 aur samt tjenestemerket ble for øvrig først trykt i 1918.

Chr. IX-merkene, dobbeltportrett- og pregetrykkmerkene ble satt ut av kurs 1. januar 1922.

Dobbeltportrettmerker II. 1915–18.

Fra og med trykningsterminen 1913/14 ble tatt i bruk ett noe tynnere papir med helt nytt vannmerke, ett mønster bestående av ca. 12 mm store likebenede kors og som strekker seg over hele arket hvorfor spesielt randvannmerke er sløffet. På de enkelte frimerker faller større eller mindre deler av 8–9 kors. Også her forekommer omvendt vannmerke, hvilket illustreres i vedstående fig. Ved normal vannmerkestilling har mellomrummene mellom korsene, sett fra merkets bakside, utseendet av hakekors med armene pekende i urvisers retning. Hvor arkene er blitt trykt på vrangsidens peker armene den motsatte veg.

4 aur
frimerke.

4 aur tjenestemerke
(med randtrykk II).

Chr. X-merker I. 1920–30.

Fra mars til juli 1920 ble utgitt en rekke nye frimerker og tjenestemerker med bilde av den siden 1912 regjerende kong Christian X. Etter vedtatte tarifførhøyelser på Verdenspostforeningens Madridkongress samme år måtte fargene forandres for flere av verdiene. 25. november 1921 kom derfor 10, 25 og 40 aur og i august 1922 5 og 20 aur i andre farger. Tjenestemerkenes rekke ble først avsluttet i september 1930 med de to høyeste verdier 2 og 5 Kr.

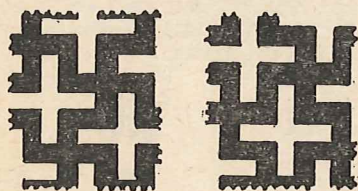
Disse, det selvstendige Islands første frimerker, er også levert av H. H. Thiele i København. Midtfelt er denne gang utført etter et fotografi og mellomrummet mellom kongens hode og rammen er gitt en tett vannrett skraffur som nærmest rammen krysses av lodrette hvite linjer. Trykkplatene ble framstillet i galvanoplastikk, — felles medaljongplate og individuelle rammeplater. Trykket var boktrykk.

Forskjellen mellom fri- og tjenestemerker er som ved dobbeltportrettmerkene rammeinnskriften på venstre side, FRIMERKE eller DJONUSTU.

Papir, vannmerke (også omvendt) og tagging er uforandret. For å spare papir ble øvre og nedre randtrykk sløffet fra sist i 1925 av, samtidig som fabrikasjons- eller marginalnummer og kontrollbokstav ble trykt med betydelig lavere sats og trukket helt inn til øvre og nedre merkerad. Fabrikasjonsnumre lavere enn 280 har det gamle randtrykk i type I, ark med høyere nummer har randtrykk i type II. Alle de opprinnelige verdier (Nr. 143–Z) og fargeendringene av 1921–22 har følgelig randtrykk I, de to siste tjenestemerkenes fra 1930 randtrykk II. Imidlertid fortsatte trykningen av mange verdier gjennom flere opplag helt fram til 1932, hvorfor en rekke av dem forekommer med begge typer randtrykk.

I juni 1931, fra og med fabrikasjonsnummer 407, gikk Thieles trykkeri over til å bruke en medaljongplate i ny gravering (se Chr. X-merker II). Men merkelig nok ble allikevel den gamle platen benyttet til ett 2. opplag av 50 aur frimerke, kontrollnummer 429, som ble trykt så seint som i mars 1932.

Framdeles er en rekke frimerkeverdier blitt benyttet til seinere overtrykksmerker, og er dette på samme vis som tidligere betegnet med x utfør angjeldende merkens opplagstall i omst. oppgave:

Samtidig gikk man over til ny kamtagging 14 : 14½, og endelig ble arkene forsynt med et randtrykk i angjeldende merkens rammefarger. Dette randtrykket består av 4½ mm lange parallelle lodrette, på sidekantene vannrette, linjer og fra 1914 av dessuten med et marginalnummer pluss kontrollbokstav i alle fire hjørner.

Etter fullførelsen av pregetrykk utgaven ble der atter tatt fatt på dobbeltportrettmerkene. Som før nevnt kom i 1912/13 ett 2. opplag av 3 aur på det gamle kronevannmerkede papir, men fra 1913/14 av ble alle seinere opplag av denne og enkelte andre verdier utelukkende trykt på det nye papir med vannmerke kors. På den måte framkom en annen utgave av de tidligere beskrevne merker, omfattende følgende verdier og opplagstall:

Frimerker:

1 eyr —	479 900
3 aur —	550 600
4 » —	983 100
5 » —	1 593 000
6 » —	150 800
10 » —	2 083 700
20 » —	258 700

Tjenestemerke:

15 aur —	41 700
----------	--------

1 eyr, 6 aur samt 15 aur tjenestemerke ble bare trykt i ett opplag, 20 aur i to, 3 og 4 aur i tre, 5 aur i fire og 10 aur i hele fem opplag. I denne forbindelse må noteres at ark fra første opplag av 4, 5 og 10 aur, trykt allerede i 1913, ikke har marginalnumre. Merker med det nye vannmerke kom først i bruk etter hvert som de gamle merkebeholdninger tok slutt. 3 og 5 aur i 1915, 10 aur i 1916, 1 eyr og 4 aur i 1917 og 6

Frimerker:		Tjenestemerker:	
1 eyr	— 879 500	3 aur	— 218 400
3 aur	— 400 000	4 »	— 236 200
4 »	— 768 700	5 »	— 537 200
5 » grøn	— 5 042 900 x	10 »	— 500 000
5 » oliv	— 1 341 600 x	15 »	— 519 000
6 »	— 310 300	20 »	— 215 800
8 »	— 531 300	50 »	— 218 100
10 » rød	— 2 291 200 xxx	1 Kr.	— 129 000
10 » grøn	— 357 500	2 »	— 114 000
15 »	— 1 013 800	5 »	— 55 000
20 » blå	— 281 600		
20 » brun	— 1 559 600		
25 » br./grøn	— 283 400		
25 » rød	— 314 200		
30 »	— 693 900 x		
40 » vinrød	— 207 100		
40 » blå	— 443 000 x		
50 »	— 618 900		
1 Kr.	— 545 300 x		
2 »	— 202 600 x		
5 »	— 174 700 x		

I 1920 ble der innrettet en regelmessig postforbindelse rundt kysten med statens dampbåt ESJA. Dens ambulerende postkontor hadde et eget stempel med REYKJAVIK oventil, SKIP Nr. 1 nedentil, og dato i midten. Samme år ble forøvrig all posttrafikk til og fra utlandet overtatt av den islandske postforvaltning.

Brevsamlingsstedenes nummerstempler var regulært i bruk inntil 1930 da de ble avløste av vanlige steds- og datostempler. Rent unntagelsesvis hendte det også at de ble brukt utover den tid hvor datostemplet f. eks. var til reparasjon. Stempel 265 (Hrafneyri) er kommet til etter 1930. Fra nr. 211 av, det vil si omkring 1923, ble nummerstemplene laget i en annen type med vesentlig større og samtidig opprettstående tall (10), allikevel i mindre format med ca. 18 mm diameter. Også enkelte lavere numre (82, 144, 178 o. a.) forekommer i den nye typen. De er alle av nyere dato enn 1923 og er erstatningsstempler for slike som i tidens løp var gått tapt eller ødelagt. De opprinnelige stempler 32 og 39 kom tidlig bort ved brann og var blitt fornyede lenge før 1923, altså i den gamle utførelse, men med krumme i stedet for rette 3-tall oventil. I litteraturen

finnes fortegnelser over de på mange vis interessante nummerstempler. Flere er meget sjeldne. Tidlig i 20-årene ble der truffet den ordningen at postverket overtok tollklarering av utenlandske pakkeforsendelser og kvitterte med påklebte frimerker som ble annullerte med et særskilt rektangulært stempel inneholdende ordet TOLLUR. Slike fiskalstemplede merker har selvsagt liten samlerverdi. TOLLUR forekommer oftest på de høyere og høyeste verdiene og dette ikke postale behov er da også en av årsakene til de relativt store opplagstall. Bruken av TOLLUR-stempler opphørte 1. desember 1938.

Provisoriske frimerker. 1921–30.

I 10-års perioden 1921–30 ble der utgitt en rekke provisoriske frimerker. Hensikten var dels å få anvendelse for restbeholdninger av ikke lenger gangbare merker, dels for i en fart å skaffe erstatning for oppbrukte eller på annet vis nødvendige nye merker. Særlig gjaldt dette Kr.-verdiene, framfor alt nye 10 Kr.-merker som der stadig ble større behov for i tollklaringsøyemed.

Overtrykningene fant sted i «Prentsmidjan Gutenberg» i Reykjavik. Der er seks typer overtrykk, i det etterfølgende betegnet med I—VI, — de fem første i svart-, det sjette i karmin farge. Alle ble satt med enkle boktrykktyper i plater på 100 (10×10) slik at arkene fikk et samtidig overtrykk.

Til provisoriene ble brukt både Chr.IX-, dobbelt portrett-, pregetrykk- og Chr. X-merker. For øvrig vises til nedenstående tabell:

Utgave	Overtrykkets type	Nye verdi	Gamle verdi	Utgivelsesdato	Opplagstall
Chr. IX	I	20 aur	25 Aur	november 21	147 900
	II	5 aur	16 Aur	januar 22	79 900
	II	20 aur	40 Aur	april 22	79 600
	II	30 aur	50 Aur	februar 25	99 600
	II	50 aur	5 Kr.	februar 25	94 600
	IV	Kr. 10	2 Kr.	mai 29	29 914
Dobbeltportrett I	II	5 aur	16 Aur	desember 21	179 700
	II	20 aur	25 Aur	januar 22	149 800
	II	20 aur	40 Aur	mai 22	99 900
	IV	Kr. 10	5 Kr.	mai 30	49 960
Pregetrykk	IV	Kr. 10	50 A(ur)	desember 25	39 800
	IV	Kr. 10	1 K(r.)	desember 24	21 000
	V	2 kronur	25 A(ur)	januar 26	49 500
	VI	10 aur	5 Aur	juni 22	526 000
Chr. X	VI	EIN KRONA	40 Aur	1926	100 000

De to Chr. X-merker har begge det gamle randtrykk, — marginalnummer henholdsvis 143—Z og 227—K.

Overtrykkenes stilling kan variere noe fra det

ene ark til det annet, alt ettersom tilretteleggingen var mere eller mindre nøyaktig. Blant konstante platefeil nevnes: overtrykk I med laverestående a i aur, II med defekte bokstaver au i

aur, eller med komma i stedet for punktum etter aur. Flere av provisoriene eksisterer med omvendt vannmerke.

Provisoriske tjenestemerker. 1922–23.

Etterhvert var det blitt behov også for høye verdier tjenestemerker. Som forløpere for de definitive 2 og 5 Kr. av 1930 kom allerede i mai 1922 tilsvarende verdier pregetrykkmerker med overtrykket «ÞJONUSTA» i svart. Kort etter ble der med en ny plate trykt ett 2. opplag av verdien 2 K(r.), dengang med noe større typer og uten punktum etter ÞJONUSTA. Opplagsstørrelsen var:

2 K(r.)	I. med punkt	—	10 000
	II. uten »	—	19 600
5 K(r.)	I. med »	—	10 000

1. opplag.

2. opplag.

På grunn av en øyeblikkelig mangel på 20 aur-merker ble videre i juni 1923 199 000 stk. røde 10 aur-frimerker i Chr. X-typen overtrykt i svart med 20 aur og ÞJONUSTA i to linjer. Hertil ble brukt merker 1. opplag med marginal Nr. 143—Z.

Også disse overtrykk ble utført av «Prentsmidjan Gutenberg» i Reykjavik.

Landskapsmerker. 1925.

Portosatsene 5, 10 og 20 aur som i 1920 var blitt forhøyde til 10, 25 og 40 aur ble, overensstemmende med vedtak på neste postkongress i Stockholm i 1924, med virkning fra 1. oktober 1925, atter nedsatt til 7, 20 og 35 aur. Da Chr. X-utgaven allerede omfattet flere andre verdier i de internasjonale farger, valgte man å framstille de nødvendige nye frimerker i helt andre typer etter tegninger av islandske kunstnere. 7 aur viser bjerging av en fiskerbåt, 20 aur Nasjonalmuseet i Reykjavik og 35 aur ett byparti fra Reykjavik med Esjafjellet i bakgrunnen. I samme type som dette siste merke ble der dessuten trykt ett nytt tofarget 10 aur-merke, og i typen 7 aur ett tofarget 50 aur-frimerke.

Leveransen ble framdeles overlatt til H. H. Thiele som framstilte merkene i boktrykk fra sinketsede plater i ark på 50. Der er flere opplag, det første fra september 1925 med det gamle randtrykk, de øvrige med nytt randtrykk.

De tofargede verdiene ble som tidligere trykt med to plater, en ramme- og en midtfeltplate, de enfargede derimot i en operasjon med felles ramme- og midtfeltplate. En sammenligning viser at rammene er nøyaktig like store på alle merker. De enfargede midtfelt er imidlertid betraktelig mindre og omgitt av en tydelig hvit kant langs innvendige rammesider.

Vannmerke og tagging, 14 : 14½, som før. I alt ble der trykt følgende antall merker:

7 aur	—	826 700	35 aur	—	1 026 900
10 »	—	2 426 900	50 »	—	914 715
20 »	—	4 107 200			

Sedvanlige avstemplinger er de forskjellige typer brostempler, også en variant av stempeltype 5 hvor stjernerne i nedre bånd er byttet ut med forsirede ornamenter. Brevsamlingsstedenes nummerstempler sees fremdeles, men sjelden på seinere utgaver.

10 aur (med randtrykk I).

Luftpostmerker. 1928–29.

31. mai 1928 utkom ett særskilt 10 aur luftpostfrimerke og 1. juli året etter ett merke i verdien 50 aur. Begge ble framstillet som provisorier i «Prentsmidjan Gutenberg» ved overtrykning av ett fly i svart farge på henholdsvis Chr. X-utgavens røde 10 aur frimerke (opplag 1, nr. 143—Z) og 50 aur dobbeltportrettmerke. 199 900 stk. 10 aur, 49 786 stk. 50 aur.

Foranledningen til det første merke var opprettelsen av en regelmessig luftpostforbindelse, underholdt med ett fly, 4. juni 1928 mellom Reykjavik og Akureyri med mellomstasjoner, 8. juni Reykjavik—Stykkisholmur og 9. juni Reykjavik—Vestmannaeyar. 3. juli 1929 ble trafikken gjenopptatt med to fly på sterkt utvidede ruter og dengang ble også 50 aur merkene brukt. Begge sommere varte flygingene til ut i september.

På Island har luftpostmerker alminnelig frankeringsgyldighet og omvendt var der heller intet i vegen for å frankere luftpostbrev med vanlige frimerker. Til annullering ble brukt de ordinære stempler.

(Forts.)

Rettelser til avsnittet „GILD“-merkene i nr. 12/1945.

S. 223, 1. spalte, linjer 9—10 nedenfra skal være:
brutt bindestrek: 12 (VIII), 17 (I—III),
29 (IV's seinere del VIII).

S. 224, vertikale henvisninger, linjer 16 og 21 skal lyde:
Par, uten- og med omv. overtr.
I selve tabellen dessuten følgende endringer:

FRIMERKER			
12 ¾	3 aur gml.		I, III, (IV), VII
	3 » ny, stryk: (GILD)I uten fot		I, II, VII
	10 » medta: Feiltrykk '03—'03		
	20 »		I, VII
	25 » » Skadd 3 oventil		
14 : 13 ½	50 » » Skadd 3 oventil,		
	» Dobbelt overtrykk,		
	stryk: Tête-bêche overtrykk		
	100 »		I, II, III, VII
	3 » medta: 2-tall uten toppbue,		
12 ¾	» (GILD)I uten fot		
	6 »		VII, VIII
	40 » stryk: (GILD)I uten fot		
	50 » medta: Feiltrykk 02'—'03.		
TJENESTEMERKER			
12 ¾	3 aur medta: Tête-bêche overtrykk		I, II, (IV), V
	4 » » Tête-bêche overtrykk,		I, II, IV, (V), VII
	» Par, med-uten overtrykk,		
	stryk: Dobbelt, ene omvendt		
	20 »		(I), II

«FRIMERKETS DAG»

i Sverige 1945

Frimærkets Dag har i år firats for andra gån-
gen i Sverige. Det var sammanlagt på ett 70-tal
platser, som filatelisterna mött upp för att slå
ett slag för sin hobby. Årets arrangemang voro
särskilt ägnade åt ungdomen, och rikskommittén
hade i broschyrer och dylikt väddat till skol-
männen runt om i landet att tillvarata den
utmärkta stimulans i kunskapsinhämtande som
frimärkssamlandet verkligen innebär.

I Stockholm skedde det högtidliga invigandet
av Dagen onsdagen den 21 februari vid en ut-
ställning i Nordiska Kompaniet, där chefen för
det svenska postverket, generaldirektör Anders
Örne, i ett kort tal poängterade «att frimärks-
hobbyn väl aldrig tidigare haft en sådan hög-
konjunktur som just de senaste åren».

Med utställningen i det stora varuhusets ljus-
hal som pågick i tre dagar ville arrangörerna
visa hur man kan samla frimärken utan att an-
lägga ekonomiska biavsikter; den vill i stället
vara en kulturell uppvisning. Man fick bl. a. på
en avdelning en skeppshistorisk översikt illustrer-
ad med frimärken, för att nu nämna en detalj
i de rika arrangemangen. Den kulturella delen
av expositionen kompletterades av en annan av
våra första frimärken och en tredje upptog en
samling frimärks skisser av professor Hjortz-
berg, tecknaren till åtskilliga av de svenska fran-
kotecknen.

För att locka skolorngdomen hade man inbjudit
ett 1000-tal elever från Stockholms alla skolor

till en föreställning på biografen Royal. Där
bjöds på ett kort föredrag om frimärken och
sedan blev det filmföreläsning både av postalt
och mera barnsligt roande slag. Efteråt fingo
ungdomarna var sin påse med litet av varje i
frimärksväg. Även ett gratislotteri med frimär-
ken som vinster hade anordnats.

För dem som inte fingo vara med på biografen
och för övriga skolbarn i hele landet hade man
ordnat med en frimärkstimme i skoleradiopro-
grammet.

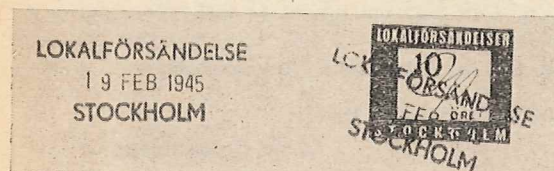
Ett uppmärksammat inslag i festligheterna i
huvudstaden var kuglevagnen, den gamle post-
dilgens som svenska postverket fick som gåva
från Danmark vid sitt 300-årsjubileum 1936.
Kuglevagnen körde nämligen posten från utställ-
ningslokalerna till huvudpostkontoret flera gån-
ger om dagen. På Kuskbocken satt i tidstrogen
uniform förutom kusen en trumpetare, som
bläste gamla postsignaler vid färden på gatorna.

Även detta år hade man utverkat tillåtelse
att få begagna speciella poststämplar. I Stock-
holm och i Malmö hade man var sin stämpel,
och den från Malmö är synnerligen förnämlig,
t. o. m. den förnämligaste enligt experters utlåtande.
Frimærkets Dags årsbok kom i år ut med sin
andra volym, och denna gång hade man höjt upp-
lagans storlek med några tusental. I fjol visade
det sig nämligen att efterfrågan var större än
tillgången och hela upplagan då var så gott som
slutsåld innan Frimærkets dag var inne.

I år hade man skjutit fram Frimärkets Dag litet. I fjol hölls den som bekant den 3 mars. Det är säkerligen meningen, även om det ännu inte är definitivt bestämt, att nästa gång Frimärkets Dag skall firas, tidpunkten kommer att förflyttas till hösten, d. v. s. i början på frimärks-säsongen.

Runo Cederqvist.

Svensk Bypost

Stockholm har nu sällat sig till de städer i Sverige, som fått privat lokalpost. Sedan den svenska riksdagen i somras förra året beslöt höja lokalportot från 10 till 15 öre, ha i flera städer privatpersoner tagit upp konkurrensen med kungliga postverket med lokal brevbefordring. Förutom Hälsingborg, som haft privat lokalpost sedan en längre tid, ha även Karlstad, Västerås och Södertälje och nu sist som sagt även Stockholm tagit upp idén.

I Stockholm startade lokalposten den 15 februari med full vind i seglen. Den nye «postgeneralen» är mer än belåten med starten, och talar om att det särskilt är filatelisterna som han är nöjd med. De hade nämligen beställt mellan 5,000 och 6,000 frimärken med första dags-stämpel. Totalantalet försändelser under den första dagen var omkring 4,000, vilka buros omkring av åtta brevbärare. Av dessa försändelser kommo närmare 1,200 på filatelisterna. Märkena, som äro blå till färgen och lyda på 10 öre, äro tandade på fyra sätt, och filatelisterna vilja givetvis lägga sig till med alla fyra. Den första upplagan av dessa stockholmska privatlokalpost-märken är på 100,000. Men den beräknas snart vara slut och en ny lika stor upplaga skall tryckas före den 15 mars, är den nye «postmästarens» förhoppningsfulla tro.

Det kan tilläggas att Stockholm tidigare två gånger haft liknande privat lokalpost, den första redan på 1800-talet. Då användes bl. a. märken, som voro tryckta i Danmark och där ö:et i öre tryckts på danskt vis, det vill säga med ett «ø». Sedan dröjde det ända in på 1920-talet, innan någon återigen vågade sig på att konkurrera med postverket, vilket strängt taget har monopol. Detta andra försök blev inte långvarigt, och det är fråga om huruvida det tredje försöket skall bli mycket längre.

R. C.

NORGESKATALOGEN 1945

Nk. 1945 framtrer i år i en litt hendigere størrelse og der er meget som er bra, men der er også en del ting som en kanskje kunde rette på. Jeg har ikke studert den svært inngående, altså ikke noe «spesialstudium», men gjennomsett den nokså flyktig.

Katalogkomiteen ser helst at en skriver direkte til denne med sin kritikk, men da får ikke frimerkesamlerne (norske) rede på disse ting før neste år.

No er ikke kritikk alltid så morsomt å lese, men den som gidder dette, vil få et par «gamle» nyheter fra meg innimellom det som bør forandres, så kanskje det lønner seg.

Om papir og vannmerker har jeg skrevet før, så det skal jeg ikke gjenta her.

- 1855: Klisjé til det ordinære frimerke er fra nytrykksklisjé. Her bør en ha avbildning av originalmerket.
- 1863: Nr. 10, 24 skill stemplet etter 1888 samme pris som ubrukt. Her bør prisen stå med beløp i brukt kolonnen. Ellers blir denne (prisen) oversett. Det samme gjelder: nr. 12, 16c (II [?]), 17b og c, 19c og d, og 21.
- 1872/75: Framdeles mangler klisjéene det faste konstante holdepunkt «S» i SKILLING.
- 1877/78: 5 øre II b og c (tykt papir) bør stå under 5 øre III, da disse frimerker (II b og c) hører til samme trykningsperiode.
- 1878: *Alle platefeil som angis kjent*, bør få sin merkeverdi. Som det no er, har bare noen få utvalgte filatelistere rede på prisene til disse frimerker.
- 1878: I 5 øre nr. 35, heller det store 5 tall (Nb! nytt siffer) til venstre, mens i nr. 24 I, II, III, 5 tallet står rett. (Nytt til Nk. 1946.)
- 1882: Ang. klisjéene til nr. 37 I og II, så bør disse være fra samme type. Nb! se den fargete strek oppe i posthornbøylen.
- 1883/85: Nr. 46, 20 øre, har også vannmrk.type II (Nytt til Nk. 1946.)
- 1893/94: Nr. 58, 20 øre, her bør en få overflyttet det som står etter nr. 69, 20 øre: Der er konstatert 2 plater, osv. (Caspersens oppdagelse i Centraltrykkeriets 20 øres merker.)
- 1898/1908: Heftemerker, tagget: ah, bh, ch, dh og eh, bør stå slik:
ah | bh ch | dh og eh
 Nr. 79, 20 øre. Oppgravert linje, osv. Klisjé av dette frimerke, da kronen like over posthornbøylen også er oppgravert.
- 1909/19: Heftemerker, tagget:
 | bh ch | dh og eh
- 1926/29: Klisjéen feil, tilhører Løve III.
- Porto: Nr. 6 og 7 er ofte vanskelig å bestemme osv.
- 13½:12½ Centraltrykkeriets frimerke nr. 6 har som regel innsvinget ramme i underkant av frimerket, mens Knudsens nr. 7 har rettløpende rammekant. (Nytt til Nk. 1946.)

Side 67—72: I prislisten for par og 4-blokker. Her bør det være skillelinje mellom hver serie. Likeledes i vannmerkestillingene. Da blir det lettere oversikt. En 9de rubrikk for frimerker uten vannmrk., til og med nr. 84. | . |

Henrik Opheim.

*

Herr arkitekt Einar Osc. Schou's anmeldelse av Norgeskatalogen er vel og bra, men jeg tror han fester seg for meget med bagateller — i alle fall for dem som samler frimerker og ikke kataloger.

No skal til hr. Schou's unnskyldning sies at han er arkitekt, og man vet jo fra det pulserende liv at arkitekter har stor trang til forandringer, men om det alltid er av det gode skal være usagt.

I dette tilfellet tror jeg man først og framst må legge an på å få katalogen så brukbar som mulig for dem som samler frimerker.

Med den veldige økning av frimerkeutgaver fra alle land som i de seinere år er utgitt (og som sannsynligvis vil fortsette i de kommende år), vil generalsamlerens dager være talte. Han makter ikke økonomisk å følge med. Så blir spørsmålet, skal der samles enkelte land, landområder eller spesialsamle. Jeg tror, spesialsamling vil bli framtidens løsen, og er det da noe mere naturlig enn at svensker spesialsamler Sverige, nordmenn Norge, eller også begge land osv. La oss si vi legger an med spesialsamling av Norges frimerker og tar for oss Norgeskatalogen.

Det første vanskelige problem vi støter på, er skillingsutgaven 1872/75. De forskjellige typer er for de fleste samlere meget vanskelig å ta ut med sikkerhet, hvorfor ikke gi opplysninger om andre kjennetegn når sådanne finnes og f. eks. en typebetegnelse i likhet med den hr. Halvor John Schou i Nordisk F.T. 1928 har for 1877/78 utgaven. Så har vi 1877/78 utgaven, samme forhold her, (kfr. Halvor John Schou, Nordisk F.T. 1928) nr. 38 hvorfor ikke gi opplysning om at vannmerket for papir D's vedkommende er meget vanskelig (for ikke å si umulig) å finne, mens papir B's vannmerke trer tydelig fram nr. 40 I og II matt blå, der er forklaringen på forskjellen for dårlig (kfr. Opheim i Norsk F.T.) nr. 49 I ugjærlig for alminnelige samlere å skille type 1 og 2 kun etter det oppgitte. Nr. 51 har tilnærmeelsesvis det jeg mener, men også her er de andre kjennetegn ønskelig, (kfr. Nordisk F.T. nr. 8/1931) da kjennetegn for plate II kan være overstemplet. For utgavene 1893/94 og 1895/98 må foruten det lille verdisiffer også opplyses om forskjellen på vingene. Likeledes bør gis opplysning om hvor mange forskjellige hittil er kjent og om en oppgraving i schallstykket (lignende med nr. 21) på nr. 68 oppgravert.

Dessuten kan der være mangt og meget å si om Norgeskatalogen, men tror jeg er inne på det som er viktigst for en spesialsamler, og når katalogen går utenom den ramme som er nødvendig for en generalsamler bør den også ta skrittet fullt ut, så katalogen er brukbar for en spesialsamler. Jeg støtter hr. Einar Osc. Schou's ønske om at katalogutgivelsen overlates Forbundet. Som forholdet no er har Oslo-klubben gitt katalogkomiteen et bestemt mandat som komiteen ikke

kan komme utenom, og det er ikke vi samlere tjent med.

Skulde ikke dette ønske gå i oppfyllelse, henstiller jeg til Forbundet om å utgi en katalog utenom den Oslo-klubben har og håper katalogkomiteen får stå fritt med hensyn til klisjémateriell og typebeskrivelse, så kan det være en mulighet vi får en katalog som er brukbar. Samtidig vil jeg gjøre klubbene oppmerksom på det tiltak Arbeidernes Filatelistklubb, Oslo, har gått i gang med, nemlig studiesirkel. Dette tror jeg vil øke interessen og medlemsantallet, da jeg tror det er flere som ikke står tilsluttet klubbene på grunn av hemmelighetskremeri innen filatelen.

Som avslutning vil jeg nevne følgende:

1. Katalogen utkommer med bare hovednummer, men med opplysninger i beskrivelsen av merket om hvor mange plater og typer der finnes, og med henvisning til et særtrykk.
2. Et særtrykk som omhandler plater, typer osv. med illustrasjoner.

Dette må bli framtidens Norgeskatalog.

Trondheim, den 20/2-1945.

Arne Gulbrandsen.

POST til Redaktören

Hr. Redaktør!

Tidsskriftets nr. 1/1945 bragte oss bilde av de nye kronemerker. Antageligvis arbeides der no på nye løvemerker for de mindre verdier.

Hvordan skulde man få postverket til å utstede merker også på 70, 80 og 90 øre?

I postverkets portotakst finner man 70 øre anvendelig på:

- postanvisning inntil kr. 750,—,
 - verdibrev på inntil kr. 750,—,
 - postoppkrav på inntil kr. 250,—,
 - korsbånd, småpk. minsteporto pakker til bl. a. Danmark
- og 80 øre på:
- alm. brev, vekt inntil 500 gram,
 - portoanv. på inntil kr. 1000,—,
 - kjenselsporto — legitimasjonskort,
 - portooppkrav på inntil kr. 500,—
- og endelig sees verdien 90 øre stipulert for:
- verdibr. på kr. 750,— inntil 250 gr ,
 - verdibr. på kr. 750,— inntil 500 gr lokalporto
- samt postoppkrav på kr. 750,—.

For postfunksjonærene såvel som for publikum er det mest praktisk, at bare ett merke anvendes til frankering.

Bankmann.

Forespørsler til tidsskriftet må
alltid vedlegges SVARPORTO!

HVEM er HVEM ? på frimerkene

Ved redaksjonssekretær PER GRAMBO

LUDVIG AV CONDÉ (1621—1686),

hertug av Enghien, kalt den store Condé, var som alle i sin slekt vågsom, voldsom og hovmodig, vant allerede 20 år gammel ry som feltherre, vant stor berømmelse både i tredveårskrigen og i den fransk-nederlandske krig 1672—78, og ble av alle anerkjent som et militært geni. Som politiker var han middelmådig og ellers personlig temmelig egoistisk og lunefull. Under stormannsopprøret mot kongemakten (Fronden) inntok han en vaklende holdning og overtok til sist kommandoen over den fiendtlige spanske hær, ble derfor 1654 dødsdømt som høyforræder, forsonet med Ludvig XIV. 1659. Levde sine siste år verkbrudden, men åndslivlig på slottet Chantilly, omgitt av åndslivets ypperste menn og kvinner: Moliere, Racine, La Fontaine, Bossuet og andre.

MANSART, Jules Hardouin (1646—1708),

fransk arkitekt, den mest berømte av Mansart-slekten, mange byggmestere, stod i stor yndest hos Ludvig XIV. som utnevnte ham til generaldirektør for alle Frankrikes offentlige bygninger. Hans største verk er fullendelsen av Versailles, hans kunstneriske hovedverk er Invalidedomen i Paris. Andre av hans arbeider er ombyggingen av slottet Clagny, slottskirken i Versailles, Grand Trianon, eremitagen i Marly, slottet Dampierre, rådhuset i Lyon og de parisiske plasser Place des Victoires og Place Vendôme.

CHAPPE, Claude (1763—1805),

fransk oppfinner, trådte inn i den geistlige stand og fikk dermed tilstrekkelige inntekter til å kunne følge sin lyst til eksperimentalfysikken. Etter at han i 1792 var blitt medlem av det filomatisk selskap i Paris, fikk han lyst til ved tegn å tale med en fjerntboende venn og laget hertil en optisk innretning. Samme år overga han beskrivelsen til konventet, og 1793 innrettedes en optisk telegraf mellom Paris og Lille. Regjeringen opprettet et særskilt telegrafstyre som bestod av Chappe og hans to brødre. Stridigheter om æren for hans oppfinnelse deprimererte ham slik at han druknet seg i en brønn.

LUDVIG XIV. (1638—1715),

konge fra 1643, myndig 1651, men til sin død 1661 ledet Mazarin politikken i Richelieus spor. Deretter var Ludvig sin egen første-minister, støttet til framragende hjelpere (Colbert, Louvois, Vauban). Ludvig var den typiske eneveldige hersker av Guds nåde i spissen for et sentralisert embedsmannsstyre. Adelen ble en ærbødig hoffadel. Ludvigs makt og glansfulle hoffliv («solkongen i Versailles») ble misundt og ettertrapt av Europas fyrster. Personlig var han arbeidssom og dyktig, statelig og verdig. Han hevdet den franske kirkes selvstendighet overfor paven, forfulgte hugenottene og opphevet det nantiske edikt. Hans utenrikspolitikk tok sikte på Frankrikes «naturlige grenser» (Rhinen) og på herredømmet i Europa. Hans første erobnings- og handelskriger gikk stort sett heldig, men særlig den siste, den spanske arvefølgekrig, utarmet Frankrike. Ludvig var gift med Maria Theresia av Spania, men hadde flere elskerinner (Mme. de Montespan og Mme. Maintenon, den sistnevnte ektet han hemmelig 1684).

MOLIERE, Jean Baptiste Poquelin (1622—1673),

fransk komediedikter og skuespiller. Hans forfatter-skap som vesentlig faller i den seinere del av hans liv omfatter foruten intrigestykker, farser (Les fourberies de Scapin) og leilighetsstykker fram for alt satiriske-, moral- og karakterkomedier: L'ecole des maris, L'ecole des femmes, Le bourgeois gentilhomme, Les femmes savantes, Le medecin malgré lui, Le malade imaginaire, Tartuffe, Le Misanthrope og andre. Han behandlet affektasjonen i de litterære salonger, de litterære damers diletantisme og snobberi med poesi og vitenskap, samtidens lægeforhold, skinhelligheten, særlig presteskapets. Moliere nød stor anseelse allerede i sin levetid, selv om flere av hans skuespill vakte motstand og kritikk. Han utviklet det farseaktige lystspill til en virkelig karakterkomedie, og han rettet sin satire mot alle arter av sosial og individuell unatur. Han er en sentralskikkelse i den franske litteratur, og en av alle tiders ypperste komediediktere.

Litt om NORSKE FRANKERINGSSTEMPLER

Her hjemme har frankeringsstemplene hittil ikke vært viet synderlig oppmerksomhet. I Anderssen og Dethloffs: Norges Frimerker 1855—1924 nevnes nærmest en passant den forsøksdrift som foregikk i 1903—4, noe som nærmere omtales i Stian Sanness artikkel i Nordisk F.T. 1939 (s. 107): Norges automatmerker. Om de typer som brukes i dag inneholder vår fagpresse derimot, såvidt jeg kan se, intet.

I Danmark har interessen imidlertid vært meget sterkere. I Nordisk F.T. 1935 (s. 52—72—100 f.f.) har således K. J. E. en oversikt: Frankeringsmaskiner i Anvendelse i danske Virksomheder. Likesom det i 1938 ble utgitt en katalog av D. F. U. og K. P. K.: Fortegnelse over Stempelaftryk fra danske Hjemmefrankostemplingsmaskiner (anmeldt i Nordisk F.T. 1938 s. 201). Siden har det i hvert nr., bortsett fra nr. 6/1940, regelmessig vært inntatt rettelser og tilføyelser i Nordisk F.T. I nr. 1/1941 inneholdt dette også en artikkel av E. Ohlhues: Danske Hjemmefrankoavstemplinger hvortil det kom et supplement i nr. 9/10/11/1944.

Så knapt som samle materialet for skandinaviske og særlig norske merker har vært i forhold til den interesse som har vært vist vår hobby, har mange sett seg tvunget til å søke utenlandske samleområder. De oppjagete priser på norske merker har vel kanskje også en del av skylden. — No ser det imidlertid ut til at flere og flere får øynene opp for hvilket allsidig og lærerikt samleområde våre hjemlige frankeringsstempler byr.

Frankeringsstempelsamlingen har bl. a. den fordel at materialet i alle fall hittil er forholdsvis billig. På O.F.K.s auksjon 27.11.1944 ble f. eks. ca. 260 stempler solgt for kr. 40,— (+ skatt). Man forskånes jo også for tilleggsverdi, og det bør jo kun bli virkelig postalt brukt materiale som kommer i frågan. Noe særlig «fluelort-filatel» skulde det vel heller ikke bli, dertil er avtrykkene som regel ikke klare nok, men det er rik anledning til å variere oppbygningen av samlingen: forskjellige bransjer, «Offentlig sak», andre offentlige instanser osv. Vil man så også ha forskjellige verdier av hvert frankeringsstem-

pel og ikke bare hovednr., men også undernr., kan man neppe klage på muligheter for å få bredde i samlingen.

Etter hvert som tiden går, teknikken forbedres og maskinenes betjening forenkles; vil det utvilsomt bli flere og flere større portoforbrukere som går over til frankeringsmaskiner. Det vil derfor stadig bli «Nyemisjoner», men disse vil i alle fall bygge på et postalt nødvendig behov. Frankeringsstempelsamlingen blir kanskje «framtidens filateli».

Ser vi på oppbygningen av et frankeringsstempel, så består dette av 1) merkebilledet, 2) dato- og stedsstempel og 3) tekst- og/eller reklamestempler — og brevtellenr. på enkelte maskintyper. Merkebilledets form og størrelse er forskjellig for nesten hver maskintype, men felles for alle er et nummer i underkant (lisensnummeret). Dette nr. er forskjellig for hver maskin og gir straks «merket»s hovednummer. Dissens om merkenes rekkefølge skulde altså være utelukket.

Det er alminnelig at flere firma med kontor-fellesskap, og under felles ledelse bruker samme maskin etter å ha innhentet postmesterens samtykke. Hvert av firmaene kan vi gi undernr. med store bokstaver A, B, C osv.

Da enkelte maskiner har skiftet eier, eller har vært utlånt til forskjellige brukere under reparasjon av disses egne maskiner, kan vi for å skille disse ut fra ovenstående, gi de forskjellige eiere undernr. med store bokstaver i kursiv A, B, C osv.

Enkelte frankeringsstempler har ingen tekst- eller reklameklisjé, men er helt nøytrale og består bare av merkebillede og datostempel. Disse kan vi så betegne med romertall O. For hvert firmas forskjellige tekst- eller reklameklisjéer eller kombinasjon av slike, kan vi så gi typenr. med romertall I, II, III, IV osv.

Tekst- og reklameklisjéene kan plasseres på følgende 4 steder: a) til venstre for datostemplet, b) mellom datostempel og merkebillede, c) under datostemplet og d) under merkebilledet. Klisjéer i stillingene c og d godkjennes no ikke lenger for nye klisjéer, og i stilling b godkjenner Postverket

Udførelsens Skjønhed tror jeg Herredød, at selv Morgenbladets Kunstanmelders bekendte Dygtighed og skarpe Blik ikke uden stor Vanskelighed kunde finde. Jeg tror ligeledes gjerne, at en vis Professor kunde skrive en hel Bog derom og paa det evidenteste bevise, at det «Modern Kristelige» her var kommet til sin Ret, og at vi altsaa havde at holde vor Kjæft; men Vorherre fri os fra alt det taagede Vejr, han da maatte tage i Rekvisition.

Men da Morgenbladets Kunstanmelder og hin Professor kun er to og vi andre halvanden Million, saa kan det lidet hjelpe. Vi kommer desværre nok til at være enige om, at dette Kunstværk er alt andet end et Mesterværk og de fleste af os vil finde større Kunstnydelse ved at betragte Vignetterne paa Tiedemanns Blaastempele, end ved at se paa Frimærkerne.

Og naar man saa tænker sig hvor let en Sag det dog vilde været at have faaet noget Anstændigt, noget der idetmindste ikke vilde have prostitueret os Verden rundt istedetfor visse hæslige

Tingester, maa man saa ikke gaa ud af sit gode Skind, dersom det ikke skulde kunne nytte at bede Departementet gjøre det om igjen?

For tilslut ogsaa at tale lidt om den rent praktiske Side af Sagen, saa er det aabenbart, at Frimærkerne selv, som de nu er, ikke byder nogen Sikkerhed mod Forfalskning, dersom nogen vil gjøre sig den Smule Uleilighed for fire Skilling, thi enhver Fuser af en Træskjærer eller Lithograf maatte meget let kunne eftergjøre dem saa skuffende, at ingen Postbetjent i en Skynding vilde opdage noget Mistænkeligt. Naar man ikke har villet søge Sikkerheden i en fin og kunstig Gravyr, men derimod i et Slags Vandmærke, som man yderst vanskeligt vil kunne opdage selv naar man, gjort opmærksom derpaa, holder Papireret mod Lyset og aldeles ikke naar det er klæbet paa Brevet eller endogsaa overtrykt med Sværte, saa — ja saa tillader jeg mig i al Beskedenhed at tro, at man har baaret sig en Smule klodset ad. «Derved bliver det.»

no bare firmanavn, alm. kjent forkortelse, eller vare- eller firmamerke. Alle klisjéer ansees som Postverkets eiendom og de må alltid godkjennes av Postverket før de tas i bruk.

Alt etter maskintypen er det lettere eller vanskelige å bytte om reklameklisjéene. Enkelte firmaer nytter imidlertid det høvet de her får til på en enkel måte å variere konvoluttene. Disse er jo kanskje i like høy grad som brevarkene firmaets ansikt utad. Vi får således etterhvert adskillige «typer» av hvert stempel. «Typer» som det riktignok ikke ligger noe postalt behov bak, men «typer» som nettopp gjør samlingen av frankeringsstempler interessant. En får uvegerlig øket sine kunnskaper i landets økonomiske geografi og et mer åpent blikk for hvor forskjellig slik reklame kan virke.

*

Jeg har ovenfor trukket opp et system for katalogisering av frankeringsstemplene. Et system som jeg selv mener er logisk og hensiktsmessig bygget opp. Jeg hører imidlertid gjerne andres mening om systemet, som jeg nedenfor skal vise i praksis: «Forsøk på katalogisering av norske frankeringsstempler.» Jeg bygger her på Postverkets fortegnelse over eiere av frankeringsmaskiner medio september 1944(?) trykt av Norsk Filatelistforbund, supplert med opplysninger fra en del lånt materiale og min egen samling. Skal forsøket bli så godt som mulig må imidlertid alle frankeringsstempelsamlere være med på arbeidet. Send derfor inn katalogisering av Deres egen samling under adresse: Postboks 265, Oslo.

Jeg vil fraråde å samle på avtrykk som er klippet ut, etter min mening bør i alle fall hele konvoluttens forside oppbevares. Er denne nøytral mens firmanavn o. lign. står på baksiden, bør også denne oppbevares. Det bør fortrinnsvis legges an på konvolutter i standardformatene C 6 og C 6/C 5, større konvolutter får en brette sammen til tilsvarende størrelse, men bare ikke brette selve frankeringsstempelavtrykket. Samler man på avtrykk som er klippet ut, kan man lett få «sjeldenheter» som bare er prøvetrykk i demonstrasjonsøyemed.

Personlig håper jeg at samling av frankeringsstempler ikke vil føre til at samlerne skriver

rundt til maskinenes eiere og tigger avtrykk. Gjøres dette allikevel bør det i alle fall legges ved frimerker til dekning av både konvolutter og porto. Sporten ved samlingen er jo nettopp å få avtrykkene uten å gjøre dette; allierer en seg med venner og bekjente rundt i forskjellige større kontorer vil en kunde få mange frankeringsstempler, og så får vi samlerne se å få danne en «byttering».

Hva selve bruken av frankeringsmaskinene angår, så vil jeg anbefale at man unngår:

1. å bruke konvolutter med påtrykt tekst i overkant,
2. å legge særlig tykke brev i konvoluttene før stemplingen,
3. å ha binders på brev som skal stemples og
4. å bruke svært små typer i reklametekstene.

Avtrykkene har nemlig da lett for å bli stygge og uklare, hvilket jo først og framst er dårlig reklame for avsenderen, bortsett fra at det kan føre til at det må frakeres på ny.

Hvis man vil oppnå virkelig vakre og klare avtrykk, bør man bruke konvolutter som er laget av litt porøst papir, som absorberer trykksvarten på tilsvarende måte som cyclostyle absorberer stencilsvarten ved duplicering. Bruker man nemlig limet glatt papir blir avtrykkene lett uklare fordi svarten glir utover papiret før den tørker.

*

Jeg skal til slutt få nevne et par «kuriositeter»: nr. 189 — Christiania Bank & Kreditkasse, Oslo, har på flere avtrykk jeg har sett, ikke noe synlig lisensnr. Likeledes mangler nr. på nr. 720 «Skogbrand». Nr. 978 har vanligvis stemplet loddrett, i stedet for som bestemt i forskriftene: vannrett langs konvoluttens overkant. Nr. 1171—O forekommer i stor utstrekning på helt nøytral konvolutt, hvilket vel vil volde Postverket en del bry ved eventuell retur. Disse «kuriositeter» og en rekke andre er framkommet ved at posttjenestemennene ikke har vært så strikte med å påse forskriftene overholdt. Om man vil samle på dem er rent liebhaveri, og de betinger ikke på noen måte svimlende variantpriser. Det kan nemlig «fabrikeres» utallige slike kuriositeter spesielt i denne tiden hvor det stilles så store krav til Postverkets funksjonærer.

clv.

Nøkkel for sortering av frankeringsstempler med utydelig nummer:

Nr.	Maskintype	Datostempel, type og diameter i mm	Avstand mellom datostempel og merkebilde i mm	Merkebildets størrelse i mm	Verdiangivelse	Brevtelleværk	Tekstklisjéer i stilling
1—450	Frankotyp. A—B—C	Enring 27—28	37—38	20—21x 27—28	3-sifret fet	4-sifret høyt oppe	a, b, c, d
		Enring 21	57		*3-sifret fin		a, b, c, d
201—204 (?)	Universal 5 Midget 3 & NZ	Schweizer 25—28	52—53	20—21x 23—24	3-sifret fet eller gotisk	mangler	a, b, c, d
451—500		Schweizer 24—25	26		2-sifret		a
501—600	Columbi	Enring 26	1,5—2	26x 25—26	4-sifret eller *3-sifret	mangler	a
601—700	Hasler K	Schweizer 26	15	20x 24	2-sifret	mangler	a
701—800	Hasler P	Schweizer 28	48	26x 24	*2-sifret	5-sifret høyt oppe	a, b
801—	Krag	Enring 26	27	25—26x 24	*3-sifret	5-sifret midt mellom	a

Brevtelleværk: dvs. det nr. som telleværket i maskinen påtrykker konvolutten. Høyt oppe vil si av nr. kommer på høyde med overkant av datostempel og merkebilde. Midt mellom vil si at det er plassert midt mellom centret på datostemplet og merkebildets midtpunkt.

Forsøk på katalogisering av norske frankeringsstempler

(n.) — navnetrekk, (Th.) — titelhode.

Adskillige av tekstklisjéene består av firmaets navnetrekk eller av avisens titelhode. Ellers er det som regel brukt grotesk versalier i tekstene.

Dynamitten
er og blir nå
bæren

DE VAKRE NORSKE
PAPIRFORRETNING
FORSIKTIG! Ved siden av Posthuset

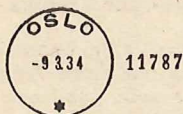

4 gange i uken
eksporterer vi skib
Nordover
Langs
Norges
kyst

INNSKUDD
MOTTAG
HJELP
SPAREBOKSER
UTLAND
CONDERNES BANK

PAKKE-
EKSPEDISJON

Uten nr. Oslo postkontor brevavdelingen.

Stemplingsmaskin av fabrikkat som brukes ved masseforsendelser av ensartede forsendelser i lukket omslag. «Torningsstempel» bestående av to kvadrater med tekst: Oventil og nedentil: PORTO BETALT

På begge sider loddrett: OSLO Inni det minste kvadrat: Datoangivelse på to linjer. Måned med romertall. 4-sifret årstall.

Til høyre for «torningsstempelen»: fem bølgelinjer.

A Oslo Fotograflaugs Passfoto. (Poststyrets sirkulære nr. 3/1941.)

B Ordføreren i Oslo.

C Oslo Lysverker.

D Oslo Kommune Renholdsverket.

E. Oslo Kommune Ligningsvesenet.

Frankotyp A, B og C:

1—0 A/S Agra Margarinfabrik, Oslo.

2—1 Fred. Olsen & Co., Oslo.

d: FRED. OLSEN & CO.

«Rederiflag»

Anm.: Flaggstangen på rederiflagget ble nokså tidlig gravert opp.

3— Aftenposten, Oslo (samt A-Magasinet og Ukens Nytt).

d: Aftenposten (Th.)

b: Aftenposten (Th.)

d: LANGT STØRRE OPLAG ENN

NOEN ANNEN NORSK AVIS

4 Det gjensidige forsikringselskap Norske Liv, Oslo.

d: Norske Liv (n.)

stiftet 1844

5— A/S Østlandske Petroleumscompagni, Oslo.

I d: A/S ØSTLANDSKE PETROLEUMS-COMPAGNI

«Varemrk. m/tekst TIGER BENSIN» Essolube (n.)

II c: «Varemrk. m/tekst STANDARD»

d: A/S ØSTLANDSKE

PETROLEUMSCOMPAGNI

6—A—0 Norges Bank, Oslo.

B—0 Norges Banks Seddeltrykkeri, Oslo.

C—0 Norges Bank, Clearingkontoret.

7— Aker Elektrisitetsverk, Oslo Mj.

I d: Akers

elektricitetsverk

Skøien st.

II d: AKER ELEKTRISITETSVRERK (n.)

Post boks 2218, Oslo.

(i parentes bemærket)

av CAND. PHIL.

Gullkorn

Gull er en meget ettertraktet vare om dagene, enten det no gjelder det gyldne metallet, eller de gullkorn som enten frivillig eller ubevisst faller fra de menneskelige munnar. Sant å si så er vel denne form for gull ofte langt å foretrekke framfor det klingende metall, iallfall innen organisasjonsfilateli, særlig i betraktning av at disse kornene ofte lar seg omsette til gull i metalls form.

Leser man møtereferatene i tidsskriftet, må man vel innrømme at disse gullkornene er uhyre sjeldne. Det skyldes vel for en stor del at krigen har lagt en død hånd over foreningslivet. Man lar det hele rusle og gå uten å ta seg av de problemer som måtte melde seg. Det er så lett å si at det og det ikke kan gjennomføres i dag. Vi får vente til etter krigen. Nei, mine damer og herrer filatelister. Nettopp i tider som disse skal vi ta opp de saker som kan bli av betydning for norsk filateli, og ikke bare ta dem opp, men behandle dem fra alle kanter slik at planene kan ligge klar til å gjennomføres når vi igjen kommer inn i fredelige forhold.

I siste nummer av tidsskriftet var Tønsberg Filatelistklubb framme med en sak som ikke må legges bort. Den vil kunne bli av den aller største betydning for norsk filateli. Klubben var nemlig inne på tanken om å få dannet en kretsforening for Vestfoldklubbene. Som vanlig ved behandling av viktige saker som er fundert i en sund og fornuftig tankegang var det også dennegang en del negative og lite framsynte talere som var i mot forslaget, og disse herrer har i sannhet omvendelse behov. Jeg kan alvorlig talt ikke huske at det på lenge er framkastet et så godt og virkelig positivt forslag. Stadig dukker det opp nye klubber landet over og en god del av disse søker opptagelse i Norsk Filatelistforbund. Men størsteparten av disse klubbene er ganske små og ofte med liten tilknytning til andre klubber. Den eneste forbindelse de har med den øvrige filatelistiske verden er gjennom tidsskriftet. Sentraladministrasjonen ligger i Oslo og slik som forholdene ligger an i vårt land med lange avstander og spredt bebyggelse kan det være vanskelig å komme i virkelig kontakt med de filatelistiske organisasjoner. Nettopp for slike klubber vilde en kretsforening ha sin store betydning. Kretsstyret vilde ha lettere for å komme i forbindelse med disse små klubbene og skape den nødvendige forbindelse, som igjen vilde gi seg utslag i øket interesse og framgang for filateli. Arbeidet vilde da også i vesentlig grad lettes for Norsk Filatelistforbund, som i svært mange tilfeller kunde henvende seg til kretsformannen og kretsstyret i spørsmål av viktighet nettopp for en bestemt krets. Som eksempel kan vi jo ta Vestfold hvorfra initiativet er kommet. Tønsberg Filatelistklubb har i alle år strevet for å få klubber i de øvrige byer i fylket, og resultatene har da også vist seg. Å få i gang klubber er en typisk forbundssak, men det er såmen ikke lett for forbundet å vite hvor det kan være behov

for en klubb. Det er ikke nok bare å tillyse et møte på et hvilket som helst sted og si at her skal det dannes en klubb. Man må ha et inngående kjennskap til forholdene i distriktet og det kan man ikke forlange at et landsforbund skal ha. Nettopp her kommer kretsforeningen inn. Et kretsstyre må holde seg underrettet om det filatelistiske liv rundt i distriktet og undersøke behovet for dannelse av klubber o. lign. Det må lage en markedsanalyse, for å bruke et reklame-teknisk uttrykk.

Men det er ikke bare i slike spørsmål en kretsforening vil kunde få sin store betydning. Ved større arrangementer som jubileer, utstillinger, propagandaarrangementer o. lign. vil den kunne lette arbeidet for Forbundet i vesentlig grad, og ikke bare lette arbeidet, men positivt medvirke til at arrangementene blir vellykte.

Da Forbundet for en tid tilbake arrangerte en Frimerkets uke ble hele arrangementet noe famlende, nettopp fordi man manglet de nødvendige ledd som kunde ta seg av de distriktvis arrangementer. Jeg går ut fra at en Frimerkets dag kommer til å bli et fast årlig arrangement også her i Norge etter krigen, og nettopp her vil kretsforeningene få sin enorme betydning. Propagandaen, ikke minst i pressen, vil kunde anlegges slik at den passer best for de forskjellige distrikter da det ofte viser seg at en propagandaplan utsendt fra en sentralledelse ikke passer for alle deler av landet. Jeg har her bare nevnt noen tilfeller hvor en kretsforening kan få sin betydning, men til disse kommer så alle de indre organisasjonsmessige spørsmål som vil melde seg og hvor kretsforeningen kan bli det nødvendige og uunnværlige bindeledd mellom Forbundet og klubbene.

Det er å håpe at Tønsberg Filatelistklubb vil arbeide videre på denne saken i intim kontakt med Forbundet slik at man kan komme fram til en tilfredsstillende ordning som ganske sikkert vil få den aller største betydning for norsk filateli.

Cand. phil.

Meddelelser fra FORBUNDET:

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Autorisasjon av frimerkehandlere

Forbundsstyret har meddelt Forbundets autorisasjon til:

25. Einar Nilsson, Sandefjord.
26. Arne Berg, Bodø.
27. Olav Nygaard, Sandnes.
28. Martin Holm, Ålesund.

Oslo, 12. mars 1945.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Junior-SAMLEREN

REDIGERT AV TAGGEMÅLER'N

Et life alvorsord

I det siste har jeg fått to brev fra to vidt forskjellige kanter av landet, og begge er fra medlemmer av juniorklubber. Begge brevskriverne spør hvorfor vi ofrer så liten plass på de utenbys juniorklubbene, mens det stadig er nytt fra Oslo. Til det kan jeg bare svare: Spør klubbstyrene deres. Jeg har stadig vekk bedt om å få opplysninger om juniorklubbenes styrer og litt om arbeidet som kan være av interesse for andre juniorklubber, men det later til at altfor mange av juniorstyrene mangler tiltak til å skrive. Dere må tenke på at jeg stadig får henvendelser fra juniorsamlere hele landet over som ber om opplysninger, og da er det litt kjedelig for meg å svare at jeg ikke kjenner noe til klubben fordi styret ikke gidder gi meg de nødvendige opplysningene. No må jeg virkelig be om at dere tar dere sammen ellers blir jo jeg sittende med det inntrykket at klubben har et dårlig styre. Og dere må huske på at det forplikter å sitte i et styre. Det er dere som skal gjøre arbeidet, og ikke bare sitte og stole på at andre skal ta løftene for dere.

Nytt fra Arbeidernes Filatelistklubbs Junioravdeling

Vi har fått en lang og hyggelig rapport fra junioravdelingen i Arbeidernes Filatelistklubb. Avdelingen har vært langt nede i en bølgedal, men arbeider seg nå sikkert oppover igjen. Det nye styre er fullt av gode forsetter og vil ikke gi seg før man er på toppen igjen. Avdelingen har 70 innskrevne medlemmer, men det har vært så som så med frammøtet. Det har vært avholdt 20 møter i Kaffestua, Olaf Ryes plass 8, og programmene har vært riktig gode. Og bedre skal de bli, sier formannen i sin rapport. Avdelingen har også fått sin egen avis som mangfoldiggjøres. Formannen ber juniorer landet over om å sende stoff, og jeg håper mange følger oppfordringen.

Formann er nå Lars Jesnes og hans adresse er: Arbeidernes Filatelistklubb, Hans Hauges gt. 18, Oslo.

Hønefoss Filatelistklubbs Junioravdeling

På Hønefoss later det til å ha blitt sving på sakene. Der har junioravdelingen 50 medlemmer, men såvidt vi vet har ikke denne avdelingen fått eget styre enno. Junioroppmann er Sigurd Brenden, Ringerikes meieri, Hønefoss.

Litt om klubbaviser

Fler og fler av juniorklubbene har nå satt i gang egne aviser, og ingenting er bedre enn det. Der kan man ta inn verdifullt filatelistisk små-

stoff, behandle spørsmål av såvel filatelistisk som foreningsmessig art og skape det liv om klubben som er nødvendig. En del av disse avisene mangfoldiggjøres og selges så til medlemmene for en billig penge. Andre av disse avisene er håndskrevne og eigner seg altså bare for en en gangs opplesning. Vilde det ikke være en idé om de klubbene som har mangfoldiggjorte aviser sender disse til hverandre, slik at de bl. a. kan låne hverandres stoff. Det vil bli en stor hjelp, samtidig som det vil bringe juniorer landet over i forbindelse med hverandre. Jeg vil be alle de klubbene som har egne klubbaviser om å melde fra om dette og samtidig gjøre oppmerksom på om avisen er håndskrevet eller mangfoldiggjort. Så skal jeg sørge for å få satt avisene i forbindelse med hverandre.

En klage

Jeg har fått en klage fra en dansk junior som er skuffet over en bytteforbindelse han har hatt her i Norge. Han hadde for lang tiden sendt sin norske bytteforbindelse en del frimerker, men så ble grensene sperret for frimerkebytte og siden har han ikke hørt noe fra Norge til tross for purringer. Selv om det er umulig for den norske juniorsamlere å sende noe i bytte så burde han iallfall ha svart på brevene, og det har han nå gjort etter at Taggemåler'n har skrevet et alvorlig brev til ham. Husk derfor på alltid å være omsorgsfulle når det gjelder bytteforbindelser enten de nå er her i Norge eller i utlandet. Det tar seg særlig dårlig ut når dere ikke opptrer riktig overfor utenlandske samlere. Her i Norge skal vi nok få tak i dem som ikke gjør skikkelig opp for seg, men det nytter lite å forsøke å snike seg unna utenlandske forpliktelser selv om grensene er sperret. Det skader norsk filateli anseelse.

Vær forsiktig

Tre juniorsamlere i Oslo er blitt snytt av en «frimerkehandler» og det ser ut til at det ikke kan gjøres noe med saken; da disse juniorene har ødelagt bevisene p. g. a. tankeløshet. Slike ting er kjedelige, men er iallfall en advarsel om å være forsiktige med de forbindelser man skaffer seg. Som dere har sett er nå en del frimerkehandlerne blitt autorisert av Norsk Filatelistforbund, og ved å handle i disse forretningene skulde dere være sikret mot å bli snytt. En fortegnelse over de forretninger som hittil er blitt autorisert finner dere i de to siste nummerne av tidsskriftet.

*Forespørsler til tidsskriftet må
alltid vedlegges SVARPORTO!*

Da det første dampskip kom til Kristiansund

9. april 1841

For vel 100 år siden fikk Kristiansund N. sitt første dampskipsanløp da hjulskipet «Nordcap» kl. 5 fredag ettermiddag d. 9. april 1841 kom til byen. Et batteri som var oppsatt ved innløpet til havnen salutterte, og salutten ble straks besvart fra skipet. — «Romsdals Amtstidende» hadde følgende hyldningssang:

*En kæmpe stander ved Norges Kyst.
Aartusinder stormet forbi den.
Rolige Pande, det brede Bryst,
som aldrig blev rokket i Striden.
Saa Nordcap! For Norge staae evig Vagt,
Et Billed paa urgamle Nordens Magt.*

*Og Nordcap! Du Nutids fagre Søn.
Et Tegn paa Bevægelsens Alder.
Kunsten dig dannede mandig skjøn,
Din Kraft Dig til Virkelighed kalder;
En Helt i Krig og en Borger i Fred,
Hæder vort Norge og Velstand bered.*

*Og Oldtids Styrke med Nutids Kunst
Sig mandig og venlig forene
Til daadrig Færd, at Himmels Gunst
Maa Nordmænd sin Bistand forlene.
Standhavig som Nordcap til sidste Mand,
at værne om Frihed og Fædreland.*

og bladet skrev videre: — «Vore Gader vrimlede af Mennesker, der alle frydede sig ved denne kjære Gjæsts Komme, der vil sætte os i en saa nyttig og behagelig Forbindelse med vore Naboer, en Forbindelse vi paa den Maade saa længe have savnet.»

Den 6. april hadde «Romsdals Amtstidende» en jubelartikkel som også bør gjengis:

«Endeligen nærmer sig den længe forventende Dag der skal bringe os hin stolte Drage, som med sine spændte Vinger vil fremme vore længe udtalte Ønsker og For-

haabninger hvoriblandt Gjensynets ofte uventede søde Glæder. «Nordcap» kommer paa Fredag for første Gang til vort Kristiansund! Mon vedkommende Autoriteter eller i alle Fald vore ufortrødne Byens Mænd, ei skulde finde det passende, ved denne Leilighed at vise denne vor velkomne Gjæst den Ære som den i sandhed fortjener. Vi tvivle ingenlunde om, at enhver god Kristiansunder i saa Fald deler Indsenderens Anskuelse; men er dette saa, da glemmer ei paa denne Dag at fremdrage Eders Skyts, det være af finere eller grovere Kaliber, itænder Eders Lunter, stopper Eders Kanoner med tilbørlig Krudt og en god Forladning, og naar I see hin stolte Gjæst at titte frem bag Sørholms golde Klipper, da lægger an og fyr, saa at Kanonernes Drøn i Forening med Folkets Hurraraab, opfylder Luften med det kjære Varsko: Der er han, der kommer han, og ønske vi da tillige: Gid Du fra vore Strande aldrig vige!»

D/S «Nordcap» tilhørte marinen, men var våren 1841 satt inn i postvesenets rute mellom Kristiansand S. og Trondheim med avgang fra endestedene hver 3dje uke — første avgang fra Kristiansand S. var den 3. april.

Dette vilde bli enorm forbedring for post og passasjerer (billettprisen Trondheim/Kristiansand var 20 spd. og 90 skilling), derfor intet under at det nye vidunders ankomst var imøtesett med den største spenning og at stemningen var høy. Det var jo en voldsom overgang — lik fra skip til fly — sa en gammel postmann til meg. D/S «Nordcap» hadde to stempler brukt på brev — et firkantet og et rundt.

(Hentet fra en artikkel av hr. E. Thurn Christensen i «Romsdalsposten» som i sin tid var gjengitt i «Norges Sjøforsvar».)

De rumenske frimerker i litteraturen

Den kjente engelske forfatter Beverly Nichols foretok i 1936 en reise gjennom Balkanlandene, Tyrkia, Palestina og Egypt. Sine inntrykk fra denne reise har han skildret i sin bok «No place like home» og i denne finnes også følgende morsomme kapitler om frimerkeutgavene i Romania:

Når kongen ikke er opptatt med å oppfinne nye uniformer planlegger han nye frimerkeutgaver. Romania rivaliserer snart med Nicaragua i sitt forsett om å fravriste den siste cent fra en forvirret, men iherdig skare av filatelister.

Det er vanvittig — vanvittig — tenkte jeg idet jeg passerte det kongelige slott. Jeg pleide å stoppe utenfor dette slott og stirre på det inntil politiet kom og ba meg bevege meg. Jeg stirret på den stygge bygningen, som har

bruk for et strøk maling, stirret på skilthusene som er iferd med å råtne, stirret på soldatene som spratt ut av skilthusene med nye hjelmer på hodet — som om de tok del i en mannequennoppvisning — og stirret på de blanke sabler de hadde i hendene, med hvilke de foretok rare bevegelser som ga inntrykk av at de forsøkte å spidde hveps.

Om som jeg stirret var det som om veggene i slottet falt ned, som om jeg kunde se gjennom dem og betrakte kongen som satt ved sitt skrivebord og glodde på den siste frimerkeutgave. Han legger på seg denne kongen, slik at hans mangfoldige våpenkjoler, bukser, belter, remmer etc. etc. stadig må forandres. Men de må ikke forandres så ofte som frimerkene. Når der er en begivenhet av aller minste betydning i Romania så forandrer man frimerkene.

Noen speidergutter kommer for å gi en oppvisning i parken. Fort, fort — vi må ha en helt ny utgave med speidergutter i alle mulige stillinger. Det må være speidergutter som står, speidergutter som ligger, speidergutter som gjør gode gjerninger, speidergutter som gjør dårlige gjerninger — nei, det vil ikke være populært — la oss heller ha speidergutter som gjør så mange gode gjerninger at vi kan la utgaven gå opp til 1000 lei. En eller annen er gått opp i en rumensk ballong og så utrolig det enn høres så sprakk ballongen ikke. Tap ingen tid. Sett ballonger på alle frimerker. Grønne ballonger, purpur ballonger, alle tenke-

lig slag av ballonger. Og trykk noen av ballongene opp ned, slik at filatelistene vil storme på for å få disse behagelige minner og på denne måte putte flere dollars i den rumenske statskasses magiske skjød.

Og kongen har fått sitt hår klippet? Ah — der krever en gallautgave uten en øyeblikks nølen. Trykk dem firkantede, avlange, trekantede, runde, alt hva De måtte like. Vi må gjøre verden oppmerksom på de rumenske frimerker.

Sant å si så er Madame Lupescu den eneste rumenske personlighet av noen betydning som enno ikke har figurert på en frimerkeutgave.

Norge nr. 97

Jeg har en liten meddelelse å gi om Norgeskataogens nr. 97 om De kanskje kunde ha interesse derav til tidsskriftet.

Det viser seg nemlig at nr. 97 med marginaler nov. 1918 og mai 1919 har flere oppgraveringer av det store 2-tallet, idet dette har en fortykning i overgangen til bund- eller fotstykket. Dette forekommer i sterk grad på nr. 9, 21, 31, 41, 49 og 71 og i svakere grad på nr. 45 og 63.

Videre har nr. 30 en fortykkelse av 2-tallet på høyre side så det framkommer nesten et hjørne og nr. 52 avviker også fra de andre ved at 2-tallet er betydelig tykkere oppe ved hodet.

Vedlagt følger en 15-blokk og vil De der se nr. 9 og 49 med den nevnte fortykkelsen ved overgangen til fotstykket og nr. 30 med fortykkelsen på høyre side av 2-tallet. Den tredje variant — nr. 52 — er vist i skissen.

Da ovennevnte platefeil eller oppgraveringer ikke forekommer i ark med marginal desember 1935 må sistnevnte skrive seg fra ny plate og skulde det således være anvendt minst to plater til trykningen av nr. 97 — 2 øre.

Skien, 21.2.45.

J. Benn Johnsen.

Bekjentgjørelse

Foranlediget av diverse forespørsler vedrørende Bjørn Førland, Moss, meddeles at han ikke er medlem av vår klubb.

MOSS, FILATELISTKLUBB

Møterefater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Bergens Filatelist-Klub

Beretning for 1944.

Den årlige generalforsamling avholdtes på Hotell Rosenkrantz den 15. februar 1944 under ledelse av formannen F. Walter Johannesen. Til stede var 38 medlemmer.

Regnskapet ble opplest og enstemmig vedtatt. Overskuddet kr. 417,17 ble i henhold til styrets forslag enstemmig besluttet anvendt således: Kr. 189,46 tilføres disposisjonsfondet så dette økes til kr. 2000,—. Resten kr. 231,71 overføres i ny regning og stilles til styrets disposisjon.

Der ble framsatt forslag av C. M. Falck-Jørgensen om at styret fikk fullmakt til å innkjøpe frimerker og følgende forslag ble enstemmig vedtatt:

Generalforsamlingen bemyndiger styret til å anvende av klubbens midler et beløp av inntil kr. 2500,— til innkjøp av frimerker.

Budsjettet ble deretter referert. Der framkom endel bemerkninger til dette, idet man mente at endel utgifter var satt for lavt og at der ingen inntekt var oppført av byttevirksomheten. Bytteforstanderen bemerket hertil at han vilde fraråde at noen inntekt ble oppført, hvorefter budsjettet ble enstemmig vedtatt.

Styrets beretning ble så referert og i forbindelse med Nordisk Filatelist-Forbund og tidsskriftet anmodet Abr. Odjell medlemmene om å støtte både Forbundet og tidsskriftet så dette kunne stå så sterkt som mulig. Han vilde foreslå at klubben abonnerte på tidsskriftet for samtlige medlemmer i tillegg til vårt norske tidsskrift. Dette ble støttet av Schou som foreslo at styret kom med et forslag i den retning. Formannen opplyste at den nåværende kontingent ikke kunne dekke begge tidsskrifter, men da der var stemning for at medlemmene fikk begge tidsskrifter kunde der tenkes en kontingentforhøyelse som dog ikke kunde gjennomføres før neste generalforsamling. Falck-Jørgensen foreslo at klubben som tidligere abonnerte på 4 å 10 ekstra eksemplarer. Maalstad var av den oppfatning at skulde der gjøres noe måtte det være noe som monnet og vilde derfor antyde at klubben tegnet abonnement for samtlige innenbys medlemmer i tillegg til dem som hadde frivillig abonnement. På vegne av styret ble så framsatt følgende forslag:

Generalforsamlingen bemyndiger styret til å anvende av disposisjonsfondet et beløp til abonnement på Nordisk Filatelistisk Tidsskrift for 1944, tilsvarende det antall innenbys medlemmer som no ikke får bladet, med anmodning til disse å betale kontingenten selv, hvis bladet interesserer.

Dette forslag ble enstemmig vedtatt. I forbindelse med byttevirksomheten oppsto der endel diskusjon. Heradstveit beklaget at man så så litet til norske merker og Løsch-Gundersen at der i heftene ofte fantes merker som var mindreverdige og helt verdiløse. Han forespurte om der ikke ble øvet kontroll. Bytteforstanderen opplyste at dette ble gjort, men da der var så lite bytte-materiell for tiden var det vanskelig å returnere heftene av den grunn. Han henstillet til medlemmene å sende inn hefter og hvis der ikke kom mer enn no, så han meget pessimistisk på byttevirksomheten i 1945. Årsberetningen ble deretter enstemmig vedtatt og vedlagt protokollen.

Valgene: For tur til å tre ut sto: Formannen F. Walter Johannesen, 2nen sekretæren Sigm. Sunde og kasseren F. C. Svendsen jr. Styret innstillet på gjenvalg, da man mente at det kunde være uheldig å gjøre noen forandring no. Resultatet av valget på formann ble at: F. Walter Johannesen ble gjenvalgt med 19 stemmer, Sig. Pedersen fikk 9 og Maalstad 5 stemmer.

Til styremedlemmer ble valgt: F. C. Svendsen jr. (gjenv.) med 24 stemmer og F. C. Moldenhauer jr. (ny) med 10 stemmer. Derneft hadde Sunde 15 og Løsch-Gundersen 12 stemmer.

Som varamenn gjenvalgte Egil Falkanger og C. M. Falck-Jørgensen.

Schou og Lindén gjenvalgte som revisorer og Lindén likeledes som bibliotekar.

Styrets forslag om fornyet ansettelse av F. C. Svendsen jr. som bytteforstander ble enstemmig approbert av generalforsamlingen. Dessuten fikk styret fullmakt til å oppnevne representanter for klubben når dette var nødvendig.

Under eventuelt foreslo Presterud at der ble valgt en arrangementskomité som kunde ta seg av tilstelninger etc. på møtene. Formannen hadde intet å innvende hertil og framsatte forslag om at der til en sådan komité valgtes: Presterud, Løsch-Gundersen og Moldenhauer, den siste som styrets representant. Samtlige ble enstemmig valgt.

De foreslåtte lovforandringer og forslag til nye regler etc. ble deretter behandlet.

Forhøyelse av aldersgrensen fra 18 til 21 år ble enstemmig vedtatt.

Likeledes den nye paragraf om hederstegnet: Alle medlemmer med uavbrutt medlemskap i 25 år tildeles klubbens hederstegn for dette.

En ny paragraf om æresmedlemmer framkalte en ivrig diskusjon og etter at en hel del av medlemmene hadde uttalt seg ble til slutt et utsettelsesforslag fra Herbert Mowinkel satt under votering og enstemmig vedtatt.

Styret: Funksjonene innen dette har i det forløpne år vært fordelt som følger:

Formann: F. Walter Johannesen.
Viseformann: Otto Maalstad.
1ste sekretær: Sig. Pedersen.
2nen sekretær: F. C. Moldenhauer jr.
Kasserer: F. C. Svendsen jr.
Bibliotekar: James Lindén.
Bytteforstander: F. C. Svendsen jr.

Møtene: Der har i årets løp vært avholdt 9 ordinære møter inklusive generalforsamlingen, idet et møte ble sløffet grunnet eksplosjonskatastrofen den 20. april 1944. Det gjennomsnittlige frammøte ligger på 36,6 møtedeltagere mot 33,3 i 1943. Møtene har vært besøkt av i alt 329 møtende mot 300 i 1943.

På møtene har der vært avholdt følgende foredrag og framvisning av samlinger:

Einar Osc. Schou: Kåseri omkring Norgeskatalogen 1944. Diskusjon om byttevirksomheten. Demonstrasjon av Ungarns frimerker.

Johs. Jellestad: Posthorn-Skillingutgaven med demonstrasjon.

F. Walter Johannesen: Framvisning av Posthorn Skillingutgaven.

Bertr. C. Middelthun: Tidsskriftssaken.

F. Walter Johannesen: Litt klubbhistorie og klubbstatistikk.

På sommermøte den 13. juni ble Johs. Jellestad overrakt Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegns diplom som den første som har fått denne utmerkelse. Samtidig ble klubbens hederstegn overrakt Johs. Jellestad og Johan Lyder von Tangen for 25 års medlemskap.

På julemøtet den 8. desember ble Johs. Jellestad ved Abr. Odjell på vegne av komiteen for Andersen-Dethloff medaljen under store ovasjoner overrakt denne medalje som den første som var funnet verdig til denne høye utmerkelse.

Medlemstallet: Pr. 1. januar 1945 er medlemstallet 143 stykker som fordeler seg som følger: Livsvarige 8. Innenbys 106. Husstandsmedlemmer 3. Utenbys 10. Andre klubbers medlemmer 9. Utenlandske 1. Antallet er øket med 13, avgangen er 2, idet Albert Olsen omkom ved en ulykke og Per Gjerding har meldt seg ut. 3 medlemmer er overgått til livsvarige.

Norsk Filatelistforbund: I forbundets styre er klubben representert ved Johs. Jellestad og i representantskapet ved: Johs. Jellestad, F. Walter Johannesen og Einar Osc. Schou med Abr. Odjell som varamann.

Blant endel nye ting som er vedtatt av forbundets styre kan nevnes: Nedsettelse av et ekspertutvalg hvor Jellestad er oppnevnt som formann. Som redaktør for Håndboken over Norges Frimerker 1854—1946 er oppnevnt Jellestad og Thune-Larsen. Norges bypost av Stian Sannes er utkommet i særtrykk og Norske Frimerker og varianter del I. av Jellestad likeledes. For denne artikkel fikk Jellestad som tidligere nevnt Tidsskriftets hederstegn. For øvrig henviser man til Forbundets egen årsberetning.

Nordisk Filatelist Forbund: I forbundets delegasjon er klubben representert ved formannen. Som redaktør i 1944 har fungert Bertr. C. Middelthoen og som ny norsk redaktør for 1945 ble enstemmig valgt Abr. Odfjell, Minde pr. Bergen.

Byttevirksomheten: Som nevnt i forrige årsberetning var utsiktene for årets byttevirksomhet temmelig mørke. Salget har beløpet seg til kr. 2051,00 og de 10 % tilfaller bytteforstanderen i sin helhet. Til staten er betalt kr. 205,— i omsetningsavgift.

Klubbens historie. I forrige årsberetning var nevnt at man var gått igang med å få realisert tanken om å få klubbens historie skrevet og man er på god veg, idet de tidligere formenn holder på med hver sin del. Dertil kommer også den statistikk som er utarbeidet av formannen som også blir et bidrag til klubbens historie.

Styret: For tur til å tre ut i år er følgende:

Formannen: F. Walter Johannesen.
Viseformannen: Otto Maalstad.
1ste sekretæren: Sig. Pedersen.

På generalforsamlingen vil der bli behandlet tidligere refererte forslag om endel tilføyelser og endringer i klubbens lover, nemlig:

Forhøyelse av kontingenten hvorved denne kommer til å inkludere begge tidsskrifter.
Forslag til statutter for «Husfondet».

Bergen, den 5. februar 1945.

I styret for BERGENS FILATELIST-KLUB.

(s) F. Walter Johannesen.
Formann.

(s) Otto Maalstad. (s) Sig. Pedersen.
Viseformann. 1ste sekretær.

(s) F. C. Moldenhauer jr. (s) F. C. Svendsen jr.
2den sekretær. Kasserer.

*

På klubbens generalforsamling den 13. ds. ble det samlede styre gjenvalgt og på seinere avholdt styremøte ble funksjonærene innen styret fordelt som følger:

Formann: F. Walter Johannesen.
Viseformann: Otto Maalstad.
1ste sekretær: Sig. Pedersen.
2den sekretær: F. C. Moldenhauer jr.
Kasserer: F. C. Svendsen jr.

Bergen, den 2. mars 1945.

BERGENS FILATELIST-KLUB.

F. Walter Johannesen,
formann.

Elverum Filatelistklubb

holdt sin årlige generalforsamling på adv. Bentsens kontor tirsdag 30. januar 1945. Formannen ønsket velkommen og ønsket alt godt for det neste arbeidsår.

Tage Petersson ble meldt inn som nytt medlem av klubben.

En del skriv og nyttårsønsker til klubben ble lest opp. Årsberetning og regnskap ble opplest og funnet i orden. Formannen gjennomgikk klubbens statutter, og styrets forslag til noen små forandringer i disse.

§ 3 fikk et tillegg angående gjester.
§ 4 ble vedtatt forandret med en kontingentforhøyelse.
§ 4 ble forandret da en fant at styret burde ha sine fire medlemmer isteden for som tidligere tre.

Da den sittende formann, tannlege H. Helgesen, ikke mottok valg, ble konditor H. G. Hansen valgt til ny formann. Tannlege H. Helgesen tok så valget som nestformann. Avdelingsjef Alf Chr. Lund fortsatte som sekretær og forretningsfører Martin Moen ble kasserer. Som revisor ble valgt adv. H. Bentsen med lektor H. Norendal som varammann. Skreddermester Ole Grunt ble gjenvalgt som dubbl.leder.

Spørsmålet om stiftelse av juniorklubb ble diskutert, og en ble enig om stiftelse av denne snarest mulig. Konditor Hansen redegjorde for sine statutter gjeldende for juniorklubben. Konditor Hansen og Alf Chr. Lund ble gjenvalgt som tillitsmenn for juniorklubben.

Det ble vedtatt at klubben skulde anskaffe et par eksemplarer av Norgeskatalogen og Afa for 1945. Katalogene skulde legges ut på møtene og lånes ut til medlemmene, da det jo stiller seg endel vanskelig og uøkonomisk at hvert medlem anskaffer seg kataloger.

Av klubbens 14 medlemmer var 10 til stede ved generalforsamlingen.

Møtegevinsten ble vunnet av klubbens nye medlem Tage Petersson.

Elverum Filatelistklubb, den 13. februar 1945.

Alf Chr. Lund,
sekretær.

Fredriksstad Filatelistklubb

Møte nr. 200 avholdtes i Victoria Hotells lokaler mandag den 19. februar 1945 under ledelse av formannen, herr G. Caspersen.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen refererte endel innkomne skriv, og kåserte over Norsk Filatelistisk Tidsskrifts første nr. for 1945, hvorunder han særlig nevnte det imponerende arbeid som Johs. Jellestad har utført og som offentliggjøres i dette nummer av tidsskriftet.

Videre nevnte formannen endel om arrangert konkurranse for juniorklubben, oppsetting av bestemte serier av Norges frimerker, og bad seniorenne yte merker til juniorenne både for oppsetting og for utlodning.

I anledning klubbens møte nr. 200 holdt herr Caspersen et humørfyllt og interessant kåseri omkring klubbens stiftelse.

På anmodning leste herr Caspersen artikkelen «Norge for alle pengene», av cand. phil. i siste nr. av vårt tidsskrift.

I anledning de i artikkelen framholdte synspunkter utspant der seg en livlig diskusjon, hvorunder bl. a. herrene Caspersen, Rønneberg Westby og Zimmer hadde ordet. Flere medlemmer kom med innlegg som støttet cand. phil.'s syn på frimerkesamling, idet de hevdet at man måtte være forsiktig slik at klubbens underholdning ikke utelukkende ble preget av spesialsamlerne på Norge, hvorved de mer vanlige samlere, som utgjorde hovedmassen av enhver klubbens medlemmer, lett mister motet og taper interessen. De hevdet at klubbens underholdning i altfor stor grad hadde vært preget av dette. Klubbens spesialsamlere repliserte med å anmode generalsamlere eller samlere på andre områder enn Norge, om å underholde på møtene, og hevdet at de ikke tilsiktet noen monopolisering av underholdningen. Forholdet var ganske enkelt det at det var vanskelig med underholdning på medlemsmøtene, og at de så hadde vært villige til å yte bidrag til underholdningen, i overveienende grad var spesialsamlere, og det falt da helt naturlig at disse spesialsamlere underholdt på det område hvor de hadde ervervet seg spesiell innsikt og kunnskap. Klubbens samlere på områder utenfor Norge tok initiativet og underholdningens byrder på seg.

Salgsleder Westby opplyste at finske merker i den siste tid var satt fantastisk opp, og mente at dette syntes å være spekulasjonsbetont, og ikke kunde ha noe reelt grunnlag.

Det ble enstemmig besluttet å rette en henvendelse til Forbundet, for å få klarlagt om Forbundet som har godkjent div. frimerkeforretninger, virkelig kan godta disse forretningers veldige prisforhøyelse på finske merker.

Etter møtet gikk medlemmene til et festlig dekket aftensbord, og møtedeltagerne lot seg fisk med tilbehør smake.

Formann Caspersen ønsket velkommen til bords og uttalte ønsket om fortsatt framgang for klubben i framtiden.

Sekretæren leste et humørfyllt referat fra klubbens møte nr. 2000, som falt på 100 årsdagen.

Rønneberg takket for maten, og ga arrangørene hyldest.

En utlodning av en del brever fra klubbens innkjøpte samling innbragte netto kr. 28,00.

*

Fra sekretærprotokollen for møte nr. 2000.

Fredriksstad Filatelistklubb avholdt mandag 17. april 2028, sitt møte nr. 2000 i Frimerkets Hus i Fredriksstad.

93 medlemmer var til stede.

Sekretæren leste referat fra forrige møte, og dette ble enstemmig godkjent.

Formannen ønsket på styrets vegne medlemmene hjertelig velkommen til jubileumsmøtet.

Sekretæren fikk så ordet og han fremla en statistisk oversikt over klubbens virksomhet, medlemstall, etc. i de forløpne 100 år. Ved denne leilighet ble også nevnt en lang rekke medlemmer, som hadde gjort seg fortjent på forskjellige områder innen klubbens omfattende virksomhet.

Derpå begav samtlige medlemmer seg til ordenskansellet, som i dagens anledning var overdådig drapert og utsmykket i sort, rødt og gull. De tidligere innehavere av ordenen «Den Røde Moestue» marsjerte inn i prosesjon, bærende si høye orden, anført av hans høyhet overkansleren.

Hans høyhet overkansleren henvendte seg i sin tale først til tilstedeværende riddere av «Den Røde Moestue», minte om Deres innsats til beste for klubben, og som var blitt påskjønnert av overkansleren med «Den Røde Moestue», og minte videre om at deres plikt som sanne riddere var å sette alle evner og krefter inn for klubbens trivsel og framgang.

Overkansleren henvendte seg derpå til den gemene hoes og meddelte at han i sin nåde hadde funnet enno noen få verdige til å bli dekorert med «Den Gyldne Moestue». Den høytidelige og tradisjonsrike ordenspromosjon fant derpå sted.

Medlemmene forlot derpå ordenskollegiet, og returnerte til møtesalen, hvor møtet fortsatte.

Aftenens forerdragsholder fikk derpå ordet:

Foredragsholderen fant det ved en slik anledning naturlig å kaste et blikk tilbake, og skildret den rivende utvikling som Fredrikstad Filatelistklubb hadde gjennomgått i de forløpne 100 år, fra dens forholdsvis spede begynnelse, med få medlemmer men forholdsvis mange fremragende filatelistar og filatelistpirer. Han skildret det fremragende arbeid som var utført av pionerene i klubben for å fjerne det hemmelighetsfulle slør, som lå over fremstillingen av de eldre norske merker. Selv i dag 100 år etter at klubben trådte i virksomhet er enno ikke på langt all klarlagt, så det er enno store muligheter for dem som ønsker å kaste seg inn i den høyere filateli.

Han omtalte videre klubbens enorme albumsamling av Norges frimerker som var planlagt å omfatte Norges frimerker i alle varianter, typer, oppgraveringer, etc. Studiet av de gamle frimerker ble stadig grundigere og omhyggeligere, med mikroskop for å bestemme de fine typevariasjoner og papirarter. For flere av de interessanteste merker med typer, hadde albumkomiteén fått bevilgning til å kjøpe opp alle merker som overhodet kan skaffes, og at klubbens albumsamling under disse forhold har blitt stor er en selvfølge og klubbens stolthet, den dreier seg no om ca. 200 000 eksemplarer for hvert viktig hovednummer.

Som den ærede formann tidligere har framholdt, fortsatte foredragsholderen, så er det mest ønskelig om klubben kunde sikre seg hele opplagene av frimerker for å kunne være sikre på å få med alle varianter og platefeil, men det har ikke vært mulig å realisere dette, ikke så meget av økonomiske grunner, men på grunn av at flere andre klubber har forsykt det samme.

Det postale behov for frimerker går etter hvert mot null, idet de tekniske framskritt på kommunikasjonsområdet, og da særlig radioteknikken, har muliggjort en øyeblikkelig forbindelse, gjennom radiotelefon, televisjon, radioskriver etc., slik at brevveksling med bruk av frankeringsmidler innenlands no kun sjelden forekommer, bortsett fra noen få gammeldags innstilte konservative personer og firmaer. Dette har gjort at postvesenet ikke lenger har noen egentlig kommunikasjonsmessig betydning, men at dets oppgave no er nærmest kulturhistorisk, f. eks. i opprettholdelse av den tidligere så alminnelige skikk med julekort-hilsener.

Disse forhold har imidlertid og heldigvis ikke influert på frimerkeopplagene størrelser, da etterspørselen etter frimerker av ovenfornevnte grunner fremdeles er like stor. Frimerkeklubber og forhandlere kjøper opplagene så fort de kommer ut, slik at det har vært nødvendig å rasjonere utgivelse og spesielt salg til så og så mange merker av hver sort pr. dag.

At frimerkeutgivelse derved blir en god inntektskilde for staten sier seg selv. Det er derfor ingen grunn til å frykte for at våre kjære frimerker helt skal forsvinne, og selv om så galt engang i framtiden skulde skje vil imidlertid klubbens enorme Norges-samling i dens tilsvarende verdige, ildsikre hvelv, kunne gi materiale til sysselsettelse med vår kjære hobby i generasjoner framover.

Det som imidlertid har vært det sllemmeste er at det har vært så vanskelig å få stemplede merker og våre stempelsamlere har ofte vært fortvilte når no postvesenet har nektet å holde et stort personale og postkontorer med utstyr rundt omkring i vårt vidstrakte land, bare for å imøtekomme filatelistiske interesser. Det har vært på tale å få merkene stempelt med forskjellige datoer og poststeder allerede under trykningen, tilsvarende det merkesalg som foregikk ved de forskjellige poststeder, men dette har hittil ikke latt seg realisere. Imidlertid henstille taleren til klubben og dens energiske formann å ta opp denne viktige sak og forsøke å komme til et positivt resultat til glede og gagn for alle samlere.

Formannen takket på medlemmenes vegne foredragsholderen for det ypperlige foredrag, og medlemmene ga sitt bifall tilkjennne.

Den offisielle del av festmøtet ble så avsluttet med unison avsynging av sangen «Pro filatelia», og man gikk så over til byttevirksomhet, prat og et festlig dekket aftensbord.

Grimstad Filatelistklubb

Klubbens medlemmer var innkalt til generalforsamlingen med rundskriv av 1. ds. hvormed fulgte årsberetning, utdrag av kassaboka samt styrets forslag til nytt styre. Generalforsamlingens avholdelse var også kunngjort i pressen 14 dager før generalforsamlingen fant sted.

Til generalforsamlingen framtrådte 11 seniors samt sendte en senior sin skriftlige fullmakt. 8 juniors var til stede. Generalforsamlingen var beslutningsdyktig. Formannen Stoffer Line, ønsket alle velkommen og innledet med årsberetningen for 1944 som ble opplest og vedtatt.

Kasserer Jonas Grødem ga en redegjørelse for regnskapet og klubbens økonomiske stilling. Det viser seg at lotteriet har innbrakt kr. 4580,89 til inntekt for klubbhytten. Klubben har en kassabeholdning på kr. 5786,53 (i kontant og på konto i banker). Dessuten eier klubben materiell for kr. 75,—, kvartslampe kr. 250,—, bibliotek samt hyttetomt kr. 1900,—.

Formannen rettet deretter en hjertelig takk til hyttekomiteén — som for tiden består av herrene Johan Havstad og Th. Steen Gundersen — og takket dem for all det arbeid de hadde nedlagt for klubben og det helt strålende resultat de hadde oppnådd med sine bestrevelser og anstrengelser. Regnskapet ble vedtatt uten kommentarer.

Deretter gikk man over til behandling av innkomne for- gende sammensetning:

Formann, konstruktør Sam O. Berge. Viseformann, brustfabrikant Sigurd Braastad. Bytteforstander Th. Steen Gundersen. Sekretær, tannlege Johan Havstad. Kasserer, båtbyggerlærling Knut Bjørn Jørgensen. Varamenn til styret: Snekker Olaf Blørestad og reisende Jonas Grødem. Bibliotekar: Urmaker Aanon G. Hansen. Revisor: Forretningsfører Carl Jørgensen.

Detetter gikk man over til behandling av innkomne for- slag.

Det var innkommet forslag om et tillegg til § 3 i klubbens lover:

«Klubbens medlemmer kan tegne seg som livsvarige medlemmer. Kontingenten er kr. 100,—. Heri er ikke innb- fattet tidsskriftsavgift. Bestemmelsen trer i kraft fra 1. januar 1945.»

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Der var innkommet forslag om forandring av § 7 i klubbens lover: idet «Grimstad kommune» utgår og «Norsk Filatelistforbund» inngår.

§ 7 i klubbens lover får følgende tekst:

I tilfelle oppløsning av klubben tilfaller dens eiendeler og liknende midler — hvis den innen 3 — tre — år ikke trer i funksjon — i sin helhet Norsk Filatelistforbund».

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Det var innkommet søknad om medlemskap fra:

Olaf Danielsen, bokhandlermedhjelper, Arendal. Odd Pedersen, postbud, Strømmen pr. Arendal. Begge ble innvotert til medlemmer av klubben.

Den avgåtte formann, Stoffer Line, takket for den tillit han var blitt møtt med som formann og den tiltredende formann, konstruktør Sam O. Berge, takket for den tillit som var blitt vist ham med å velge ham til formann.

Neste møte ble satt til onsdag den 28. ds. kl. 19 på samme sted, nemlig Håndverkerforeningens lokale i Storgata.

Deretter gikk man over til å nytte den medbragte niste til kaffetilsetning og brus som klubbens medlemmer hadde skaffet tilveie.

Grimstad, den 15. februar 1945.

Johan Havstad,
sekretær.

Hønefoss Filatelistklubb

holdt årsmøte torsdag 22. februar. — I juniorgruppen, som først hadde møte ble styret gjenvalgt: Formann Ole Martin Leffmann, nestformann Arild Gunnerød, kasserer Helge Bernhard Fonnum, sekretær Grethe Hallingby, og styremedlem Frank Henry Andersen.

Seniorgruppen hadde møte etterpå. Årsberetning og regnskap ble referert og godkjentes uten bemerkninger. — Av beretningen framgikk at klubben arbeider bra og er i jevn vekst, særlig hva juniorgruppen angår. Regnskapet viste også et gunstig resultat.

Ved valgene uttrådte ved loddteking K. Molandsveen og E. Fossheim. K. Molandsveen ble enst. gjenvalgt, og istedetfor E. Fossheim valgtes Eli Norbye. Det øvrige styre gjenvalgtes. Tilsynsmannen for juniorgruppen, S. Brenden, gjenvalgtes enstemmig. Til bibliotekar valgtes K. Haugerud. Revisorer: R. Skaar og H. Erlandsen. — Bytteleder ble O. Solbakken. Styret består av: K. Døhlen, formann, Eli Norbye, viseformann, K. Molandsveen, kasserer, H. Harlund, sekretær, S. Brenden, styremedlem og tilsynsmann for juniorgruppen.

Skr.

Kristiansands Filatelisklubb

avholdt ordinær generalforsamling tirsdag den 13. februar 1945 kl. 19.30 under ledelse av formannen, herr H. G. Hansen. Der var frammøtt 26 medlemmer, hvilket er ny møterekord.

Etter at formannen hadde erklært generalforsamlingen for lovlig satt ble årsberetningen opplest ved 1. sekretæren. Den ble vedtatt uten bemerkninger.

Deretter fikk man regnskapsene ved kassereren. Sirkulasjonsvirksomheten viste en omsetning på kr. 5650,— med et nettooverskudd pr. kr. 590,72. Hovedregnskapet som balanserte med kr. 1427,56 ga et overskudd på kr. 453,82, på tross av at der var brukt store beløp til biblioteket og anskaffelse av en kvartslampe. Salgsleder og kasserer ble gitt decharge for regnskapene.

Til reservefondet ble overført kr. 500,— slik at dette fond no er på kr. 2003,40. Kapital og fonds tilsammen utgjør kr. 4829,58.

Deretter ble valg foretatt med følgende resultat:
Formann: Sigurd B. Johnsen 25 stemmer. Viseformann: Hilmar Nilssen 10 stemmer. 1. sekretær: Arne J. Hansen 17 stemmer. 2. sekretær Kaare Peersen 22 stemmer. Suppleanter: P. Munksgaard 24 stemmer og D. Th. Lund 16 stemmer. Salgsleder: H. G. Hansen. Revisor: M. Berg Thomassen. Bibliotekar: J. Ingemann Hansen.

Deretter vedtok man å arbeide for å skaffe klubben eget hus, slik at man når leilighet dertil gis kunde få tilfredsstillende møtelokaler hvor bibliotek og kvartslampe kunde få sin tilbørlige plass. Der ble i den anledning nedsatt en huskomité bestående av d'herre: P. Th. Lund, M. Berg Thomassen og O. Grude-Nilssen.

Som nytt medlem innvotertes herr Birger M. Watne, Gjerstad, Vansø.

Deretter refererte formannen en kondolanseskrivelse fra Bertr. C. Middelthun, Stavanger, i anledning herr H. S. Anker-Iversens død.

Til slutt fikk man servert øl og imens ble der foretatt en gratisutlodning blant samtlige medlemmer. Generalforsamlingen ble hevet kl. 22,30.

Styret.

Lillehammer Filatelisklubb

avholdt sin årlige generalforsamling 15. februar i sitt klubblokale under ledelse av formannen herr fullmektig Conrad Larsen.

Det var frammøtt 10 medlemmer samt formannen i juniorgruppen.

Årsberetning og regnskap for 1944 ble opplest og enstemmig vedtatt.

Ved valgene fikk styret følgende sammensetning: Formann Jørgen Sorgendal, ny, kasserer Ivar Harildstad, ny, 1ste sekretær Sigurd Petersen, gjenv. 2den sekretær Otto Nygren, gjenv., bytteforstander Ola T. Lyngstad, gjenv.

O. Nygren, 2den sekretær.

Nordenfjeldske Filatelistforening

Det 887. møte i forbindelse med hovedmøte ble holdt i Müllers hotell onsdag den 24. januar 1945 under ledelse av formannen, bokhandler C. Sparling. 26 medlemmer var til stede.

Formannen ønsket velkommen til det første møte på det nye år og ønsket medlemmene et godt nyttår. Han refererte så en del nyttårshilsener fra de andre skandinaviske foreninger.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Hovedmøtet ble no satt og formannen ble gitt bemyndigelse til å lede dette.

Styrets årsberetning for 1944 ble opplest av formannen. Ingen hadde noe å bemerke til årsberetningen. Denne ble derfor vedtatt og besluttet vedlagt protokollen.

Neste post var årsregnskapet for 1944, som ble lagt fram i revidert stand. Dette ble vedtatt uten bemerkninger, og kassereren ble gitt ansvarsfrihet.

Styrets forslag til budsjett for året 1945 ble likeens vedtatt uten bemerkninger.

Man gikk så over til valg på tillitsmenn. Formannen refererte innstilling fra den på foregående møte nedsatte valgkomité, idet han opplyste at samtlige styremedlemmer fraba seg gjenv.

Som formann ble valgt agent Sig. Smith-Olsen og som varaformann kontorsjef Sigm. Setsaas.

Som 8 medlemmer av styret ble valgt bokhandler C. Sparling, verksmester Arne Ståhl Iversen og handelslærer Hilding Dillner.

Som varamenn til styret valgte bokholder Sverre Skaug-vold og kontorsjef Johan Vinje.

Til revisorer valgte kontorsjef Lars Gathe (gjenv.), og ingeniør Einar Dahl.

Til festkomité ble valgt gravør Elias Ronæss (gjenv.), selger Tor Johansen og butikksjef Oddvar Øyen.

Velferdskomitéen, kjøpmann John Brækstad, agent Sig. Smith-Olsen og gravør Elias Ronæss ble gjenv. med akklamasjon.

Som tilsynsmann for Juniorforeningen ble med akklamasjon valgt student Wilh. K. Støren, da den noværende tilsynsmann, kjøpmann John Brækstad bestemt fraba seg gjenv.

Kjøpmann John Brækstad la så fram forslag til lover for husfondet utarbeidet av den på forrige møte nedsatte komité. Hovedmøtet vedtok uten debatt at et slikt husfond skal opprettes og vedtok likeens lovene for dette fondet. I følge disse skal husfondet styres av et utvalg på 3 medlemmer. Foreningens formann og velferdskomitéens formann er selvskrevne medlemmer. Det 8. medlem skal velges av hovedmøtet. Som det 3. medlem ble med akklamasjon valgt kjøpmann Sverre Øyen.

Formannen takket for den tillit som var vist ham i de 2 år han hadde vært formann. Samtidig takket han sine kolleger i det avgitte styre for godt og kameratslig samarbeid og vel utført innsats.

Æresmedlem, kjøpmann Sverre Øyen rettet en takk til den avgitte formann for godt arbeid for foreningen og en takk til det no avgitte styre. Forsamlingen reiste seg som en hyldest til formann og styre.

Formannen overrakte så klubben til den nye formann, agent Sig. Smith-Olsen. Denne takket først for den tillit som var vist ham ved formannvalget. Derneft takket han formann og styrets øvrige medlemmer for det energiske arbeid som disse hadde nedlagt for foreningens trivsel og uttalte håpet om at det no valgte styre vilde holde foreningen på det nivå som den no har.

Ernst Bach.

Skien's Filatelisklubb

Møte nr. 155 ble avholdt mandag 19. februar i forbindelse med den ordinære generalforsamling.

Sekretærens årsberetning ble opplest og vedtatt uten bemerkning, likeså bytteforstanderens og kassererens regnskaper.

Av årsberetningen framgikk det at klubben i den forløpne sesong hadde avholdt 10 møter og en generalforsamling. Frammøtet hadde ikke vært så godt som ønskelig, men da klubben har nokså mange utenbys medlemmer, og reisevansker for disse gjør at frammmøtet prosentvis er gått ned. For øvrig hadde sesongen stort sett vært bra. Medlemstallet hadde i sesongen øket med 7 stk., idet det var innmeldt 8 nye, mens et medlem hadde sendt utmeldelse. Medlemsantallet er no 63 stk., hvorav 3 kvinnelige. Foreningen har 5 livsvarige medlemmer.

Ved valget ble hele styret gjenv. med akklamasjon og består av følgende:

Formann: Herr Peder Jensen.
Viseformann: Herr J. Benn Johnsen.
Kasserer: Herr Oscar Jensen.
Sekretær: Herr Gunnar Halvorsen.

Som bytteforstander ble gjenv. valgt herr Arne Hylland, som revisor herr E. Selmer, og som varamann for sekretæren herr Sigurd Moen.

Grunnet brenselvansker ser det dessverre ut som at vårmøtene må sløyfes, men en skulde undersøke hvordan det lå ann med et annet lokale.

Etter generalforsamlingens slutt var det spiseaften, og ved «kaffen» ble det avholdt en mindre auksjon hvor flere gode objekter ble frambutt.

16 medlemmer var til stede.

Ørsta Filatelisklubb

holdt sitt første møte i 1945 tirsdag 13. februar. Medlemmene var nesten fulltallig møtt fram da klubbens formann, herr Lundemo, åpnet møtet med å ønske medlemmene velkommen til et nytt arbeidsår i klubben.

Han refererte videre en skrivelse fra Forbundet om at klubbens søknad om opptagelse i Forbundet var enstemmig innvilgt av hovedstyret.

Etter forslag av formannen ble herr Sigurd Sveen enstemmig valgt til klubbens representant i forbundets representantskap.

Det har lenge vært yttret ønske om at klubben måtte få en bytteleder, dette ble pånytt tatt opp til drøftelse. Det ble valgt en komité bestående av Sigurd Sveen og Odvar Straume, til å utarbeide forslag til regler for bytte- og salgsvirksomhet innen klubben. Det ble utdelt et gratis bilde fra klubbens vellykkede julefest fra fotograf Lystad.

Møtet fortsatte videre utover kvelden i koselig samvær.

Ørstavik, 14. februar 1945.

Sekretæren.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Kjøper nr. 56 og massevare stolpeskrift og antikva.

Ingeniør H. Bugge, Drammen.

Luftpostmerker samt bedre merker fra Skandinavia ønskes kjøpt. Tilbud sendes

Ulf Johansen, Brugt. 1 III, Oslo.

Sverige. — 12 øre våpen og andre verdier av samme utgave med «Strålestempler og tydelige stedsnavn» kjøpes, eventuelt byttes. God pris.

Ulrik Kirkedam, Arendal.

Forb. søkes med samlere, selgere resp. kjøpere for utveksl. av norske røde posthornmerker med enringstempler etc. Mankolister utveksles gjerne hurtig — fiks oppgjør.

A. Bye, Skoppum.

Jeg er kjøper av utenlandske helsaker, samt svindelmerker. Filatelistisk litteratur har også interesse. Pristilbud til:

Paul H. Jensen, Sørkedalsvn. 92, Smestad.

Jeg ønsker første årgang (1942) av Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Tilbud sendes:

Kristian L. Wathne, Langgt. 7, Sandnes.

Nordkapp-serien 1930 stemplet Nordkapp på konvolutt med eller uten navn samt en del andre bedre norske selges.

Bill.mrk. «Tilbud 1930» sendes dette blads eksp.

Kjøper saml. syd- og mlm. amer.stater Kan avgi saml. Skandinavia og norske helsaker.

M. Tølsby, Kredittkassen, Oslo.

Ønsker Nk. 1945 nr. 6, 11, 13, 45. Har i bytte Nk. 1945 5-strip nr. 92b, 4-bl. nr. 213 og andre norske merker, event. kontant.

Alfred O. Johansen, Fosnesvågen pr. Namsos.

Ønskes kjøpt eller byttet i frimerker. Stian Sanness' bypostkatalog og Senf eller Michel katalogen 1945 eller 1944. Tilbud sendes:

Willy Innerby, Helgøy om Tromsø.

Har nr. 52 II, 5. type, og nr. 67, ekstratypen, bra ekspl. Ønsker dem byttet med henholdsvis nr. 44, 12 øre mattgrøn og nr. 7, 3 skill 1863.

A. Bøhn, boks 247, Lysaker.

Sveits Pro Aero 1943 på brev med spesialstempel selges for kr. 13,— pr. stk.

Tom Kallevig, Madserud Allé 33, Oslo.

Ett parti norske merker, helsaker, førstedagsbrev m. m. Selges under ett N—K ÷ 20%.

L. J. Hval, Casparisgt. 4, Oslo.

Ønsker Norsk F. T. 1ste årgang (1942) og tilbud på prima norske Bypostmerker.

Bestyrer Torp, Notodden.

En del bedre Skandinaviske etc. postfærge, luftpost, røde kors, jub.merker selges eller byttes i norske merker, førstedagsbrev etc. Skriftl. henv.

Odd Jansen, Asbjørnsensgt. 1, oppg. D I, Oslo.

Nordraak, Universitet, Legion, Nansen I og II, Ibsen, Holberg, Bjørnson, Abel, Nordkapp I, II og III, Svalbard alt ubrukt kjøpes.

Sigurd Huan, Bentsebrogt. 23, Oslo. Tlf. 74 397.

Jeg samler eng. kolonier, brukte, og er takknemlig om noen har utvalg å sende meg til gjennomsyn.

Disponent H. B. Holta, Arendal.

Utvalg i danske bedre merker og nyheter sendes mot porto kr. 0,60.

B. M. Wathne, Jørstad, Vanse p. å.

100 stk. hver nr. 146, 157, 50 stk. hver nr. 124, 151, 156, brukt, ønskes byttet, gjerne delv. i usort. stolpeskrift, eller solgt.

Erik Sverre jr., Boks 15, Skøyen st.

Gi bud ubr. Silv.jub. Syd-Afrika 4-bl. eller 10 dr. s.h.par. Og: Ark Norge nr. 199. Etter tur avgis 100 forskj. Norge samt 100 forskj. andre for kr. 5,—. (Kun norske blokker.)

Prost Astrup, Hinderavaag, Ryfylke.

Ønsker forbindelse med svenske samlere for bytte av merker utenom Sverige.

Ivar Veidholm, Rosenborggt. 15 A V, Oslo.

Filatelist: For stempelsamling kan skaffes 20 øre Stavkirke samt 20 øre Off. sak 1937.

P. Høgseth, Molde.

Frankrike 1877, 1 c. INDIGO, Yvert 1944 nr. 84 Frc. 22 500. Ungarn 1942 Røde Kors blokksett, tagget og utagget, selges under garanti til høystbydende. Minimum henholdsvis kr. 600 og 500.

Bud til Boks 859, Oslo.

Utvalgshefter fra hele verden sendes til interesserte. — Henv.:

Tom Kallevig, Madserud Allé 33, Oslo.

Ønsker Nk. nr. 2b, 10, 12b, 13b, 15a og b, 17a, 19a, b og d, 44, 49b samt nr. 1 og 2 av dette tidsskrift 1ste årg. Kan gi i bytte: alle ubrukte norske merker fra 1909—1944 samt en del eldre.

Ansgar Sivertsen, Kristiansund N.

Jeg ønsker å kjøpe eller bytte til meg følgende engelske tjenestemerker: Michel nr. 31, 51, 6 I, 1 II, 3 II, 4 II, 5 II, 6 II, 15, 16, 17, 24, 25 pl. 13, 25 pl. 14, 33, 34, 35, 37, 44, 49, 50, 53, 54, 55, 56, 58, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 72, 73, 74. For øvrig ønskes brukte merker fra England og engelske kolonier utgitt før 1914. En del engelske kolonier kan tilbys i bytte eller selges.

F. S. Platou, Rådhusgt. 23 VIII. Tlf. 20 926.

INN K J Ø P S L I S T E

over norske merker sendes
mot 20 øre i ubr. merker.

ARVID SIVERTSEN, Boks 316, Trondheim
Frim.handler Etabl. 1930 Autor. handler

Ønsker tilbud av følgende helark: 22b, 48b, 50b, 73, 76, 107, 168a og 217—218 i ark à 100. Dessuten Tjenestemerke nr. 12 og 17.

Bjarne Gundersen

Rådhusgt. 23, Oslo - Tlf. 13 965